

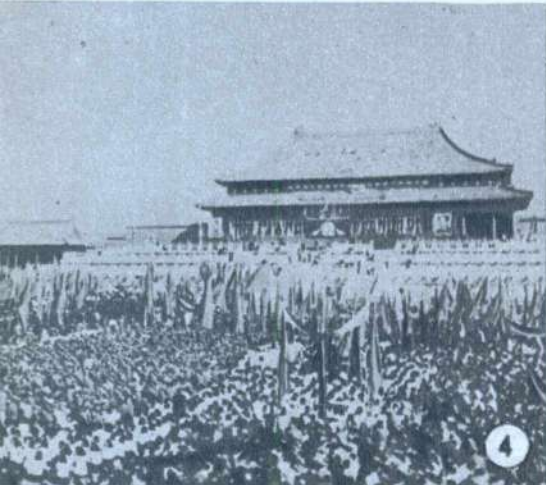
Tineretul lumii

Hunedoara-Deva

11

1958

Au trecut 13 ani de când s-au întrunit la Londra, la 10 noiembrie 1945, reprezentanții tinerilor din lumea întreagă, care au pus bazele F.M.T.D., exprimând astfel voinea tineretului lumii de a nu se mai repeta tragedia prin care trecuse omenirea în războiul mondial ce abia se sfârșise.

Treisprezece ani de lupte și de victorii, de bucurii și de muncă rodnică marchează drumul parcurs de Federația Mondială a Tineretului Democrat.

Ne este imposibil — și e chiar de prisos — să vorbim aci despre toate activitățile federației noastre. Să privim doar câteva din ele:

1. Tată o vedere generală a sălii Conferinței tineretului lumii, leagănul Federației Mondiale a Tineretului Democrat, organizație înființată cu participarea a 63 de delegații reprezentând 30.000.000 de tineri.

2. Doi ani mai târziu (1947), la Praga, din inițiativa F.M.T.D., a avut loc primul Festival Mondial al Tineretului. De atunci festivalurile se bucură de un renume mondial: tinerii le iubesc pentru că ele li ajută să se cunoască mai bine și să-și întărească legăturile de prietenie. Acum, multe alte organizații și personalități de păreri și credințe diferite lucrează în comun la pregătirea festivalurilor.

3. Ziua de 21 februarie a fost sărbătorită în fiecare an, în lumea întreagă, ca ziua solidarității cu tineretul din țările coloniale. Hotărârea aceasta a fost luată în 1948 la Calcutta. După Conferința africană-asiatică ținută la Bandung, la propunerea organizațiilor de tineret și studenți din țările Africii și Asiei, sărbătoarea aceasta a fost fixată la 24 aprilie, ziua adoptării rezoluțiilor istorice ale amintitei conferințe.

4. În 1950, delegația F.M.T.D. a fost primită cu bucurie de tineretul și populația tinerei Republici Populare Chineze.

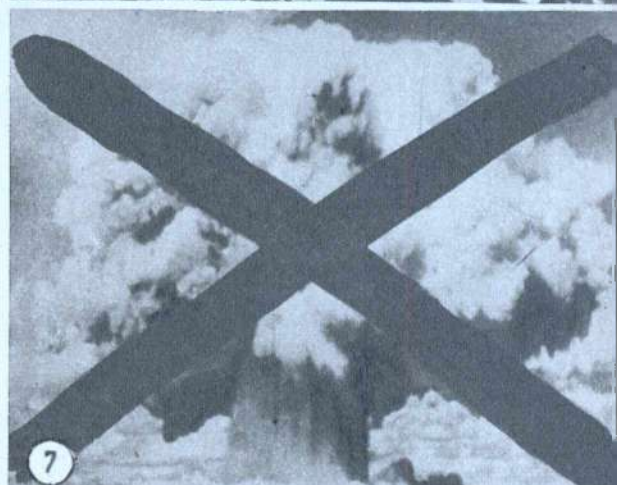
5. Conferința internațională pentru drepturile tineretului, ținută în 1953 la Viena, a reprezentat un mare pas înainte spre garantarea drepturilor tineretului.

6. 61 de țări au trimis 356 de delegați la Intilnirea internațională a tineretului sătesc ținută în 1954 la Viena. F.M.T.D. sprijină revendicările tinerilor țărani din lumea întreagă.

7. Pentru ca tinerii să trăiască fericiți, pentru un viitor mai bun, trebuie pace. De aceea F.M.T.D. face tot ce li stă în putință pentru a împiedica reînarmarea, folosirea armelor atomice și experiențele nucleare. Această politică a fost confirmată în 1955, la Berlin, de ședința Comitetului Executiv.

8. În 1957, la Kiev, cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. a luat hotărâri importante cu privire la extinderea activităților federației în interesul tinerilor din lumea întreagă și mai ales al celor din țările asuprite. Tot aci s-a adoptat și noul statut al F.M.T.D. 97 de țări, reprezentând 85.000.000 de tineri, sînt afiliate federației.

9. În 1958, din inițiativa F.M.T.D., o delegație de tineri japonezi a întreprins un turneu în Europa pentru a protesta împotriva experiențelor cu arme nucleare. Delegația a venit să viziteze și sediul federației. În cursul acestei întilniri a luat naștere o declarație pentru desfășurarea activităților duse în vederea încetării imediate a tuturor experiențelor cu arme nucleare.

CEA DE-A 13-a

aniversare

Tineretul lumii

Revista internațională a tineretului editată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile: germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă, și o dată la două luni: în arabă și suedeză.

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: Werner LAMBERZ (R.D.G.)
Redactor-șef: Sukhendu MAJUMDER (India)
Membri: CHARVENOT Paulette (Franța), CHEIKH Bara Lo (Senegal), ISUTNER Klaus (R.D.G.), KALLBERG Sture (Suedia), KHRAISHI Ibrahim (Iordan), LATORRE E. (Spania), VOLODIN Lev (U.R.S.S.), WILLISTON Floyd (Canada).

ADRESA

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapesta VI—Ungaria.
Redacția editiei în limba română: București, Piața Școlii nr. 1.

DRAGI CITITORI DIN ROMÂNIA.

Dacă doriți adresa ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Benczur-utca 34, Budapesta VI, R. P. Ungaria. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă în valoare de 1,50 lei.

În cazul când solicitați și publicarea unui anunț la rubrica „prieteniilor prin corespondență” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex.: franceză, engleză, rusă etc.).

SUMAR:

Pag.

- 1 Tineri, uniți-oă pentru o pace trainică!
- 3 La ordinea zilei
- 3 40 de ani de la înființarea Comsomolului
- 4 O vară caldă la Bagdad
- 6 Un popor care ar ridica munții din loc!
- 8 Dragă prietene Charles
- 9 Atomul să slujească pacea!
- 10 Cîntecul folcloric britanic
- 11 10 zile pe malurile Adriaticii
- 12 Sub semnul solidarității
- 13 O singură familie mare
- 14 Reporterul nu trebuie să se mire
- 15 Spre cel de-al VII-lea Festival
- 16 Acolo unde domnește discriminarea împotriva majorității poporului
- 17 Ne scriu cititorii
- 18 Activitatea tineretului sătesc
- 20 480.000 de elevi
- 21 Tinerii țărani din „Laguna” își apără dreptul de a se organiza
- 22 Tineretul cuban face apel la tineretul lumii
- 23 Cupinte încruciate
- 24 Stiați că...

COPERTA NOASTRĂ:

„Păceri de iarnă,” fotografie de dr. Csörgő Tibor (R. P. Ungară)

Jurăm să ne-amintim de unitatea făurită în luna noiembrie 1945.

Nu numai astăzi, nu numai săptămîna sau anul acesta, ci întotdeauna, Pînă ce vom fi clădit lumea despre care am visat și pentru care am luptat.

Jurăm să construim în lumea întreagă unitatea tineretului

De toate rasele, culorile, naționalitățile și credințele,

Să ștergem de pe pămînt toate urmele fascismului,

Să stabilim între toate popoarele lumii o prietenie sinceră și internațională,

Să menținem o pace dreaptă și trainică,
Să desființăm mizeria, lipsurile și inactivitatea forțată.
Am venit să confirmăm unitatea întregului tineret,
Să ne salutăm tovarășii căzuți și să jurăm că mîinile îndemnatice, creierele de elită și entuziasmul tineretului
Nu se vor mai pierde niciodată într-un război.

(Jurămîntul tineretului depus cu prilejul Conferinței Mondiale a Tineretului de la Londra, în noiembrie 1945, cu prilejul înființării Federației Mondiale a Tineretului Democrat.)

TINERI, UNIȚI-VĂ PENTRU O PACE TRAINICĂ!

În numărul acesta al revistei noastre, Raul Castro, unul din conducătorii mișcării de eliberare a poporului cuban, împotriva dictaturii lui Batista, a subliniat în apelul său către tineretul lumii că evenimentele din Cuba privesc toți tinerii din lumea întreagă. Aceasta este foarte adevărat.

Nici un popor, chiar dacă și-a obținut de-acum independența, nu poate sta liniștit atîta timp cît mai există pe pămînt popoare asuprite. Colonialiștii au poște veșnic nesătule. Cînd reușesc să înăbușe mișcarea de eliberare dintr-o țară, ei se străduiesc să o sugrume și în celelalte țări. Ei creează în lumea întreagă primejdia unui război permanent. Popoarele îi opun acestei primejdii unitatea și solidaritatea lor și a tinerilor din toate țările luptînd pentru o pace trainică, pentru libertate și independență, pentru un viitor mai bun. Este absolut necesar să se coordoneze activitățile tinerilor din diferitele colțuri ale lumii în diversele probleme ce-i interesează prin schimburi de păreri, de experiență. Iată de ce, după sfîrșitul victorios al războiului împotriva fascismului, reprezentanții a peste 30.000.000 de tineri din 63 de țări au înființat F.M.T.D., la 10 noiembrie 1945, cu scopul de a uni tinerii din toate țările în lupta pentru pace și un viitor mai bun. Sărbătorim astăzi 13 ani de la înființarea federației noastre. Putem observa cu satisfacție că viața și experiența istorică au dovedit justetea acestei hotărîri. Federația s-a înrădăcinat în mișcarea de tineret și grupează peste 200 de organizații, ce reprezintă 85.000.000 de tineri din 97 de țări.

În ce constă forța F.M.T.D.?

În primul rînd în faptul că federația oglindește interesele generației tinere a lumii, lupta pentru pace împotriva primejdiei unui război atomic, solidaritatea cu popoarele coloniale și dependente, sprijinirea intereselor sociale și economice ale tinerilor, — iată scopurile înalte ale activității F.M.T.D. Nu sînt ele firești tineretului? Problemele acestea nu sînt ele cele ce emoționează tineretul în lumea de astăzi? F.M.T.D. reprezintă o forță impunătoare și, fiind universală, cuprinde organizații de tineret de toate tendințele politice și religioase. Porțile ei sînt deschise absolut tuturor celor ce vor să lupte pentru pace. În rîndurile ei se numără radicali și comuniști, liberali și socialiști,

musulmani și creștini. Membrii săi trăiesc în țări cu regimuri economice și sociale diferite. Într-un cuvînt, organizațiile de tineret din cadrul F.M.T.D. caută mereu ceea ce le unește, luptînd cu perseverență împotriva spiritului „războiului rece” în mișcarea de tineret, pentru unitate pe o platformă comună: platforma prieteniei, a păcii și a înțelegerii reciproce dintre tinerii din lumea întreagă...

Toate acestea dau F.M.T.D. posibilitatea de a contribui în mod eficace la lupta popoarelor pentru pace și coexistență pașnică.

Însuși faptul universalității F.M.T.D. reprezintă tendințele ei diferite, iar membrii săi din țări de structură economică și socială diferită arată credința ei față de principiul coexistenței pașnice.

Trebuie să ținem seamă de toate acestea, deoarece partizanii războiului rece alterează faptele spunînd că F.M.T.D. este organizația unei singure tendințe politice. Și lucrul cel mai interesant este că acuzația lor provine de la conducerea organizațiilor de tineret care cu vorba sînt pentru coexistență pașnică, dar cu fapta sînt împotriva ei. Să vorbim deschis: acuzația aceasta vine adesea chiar din partea conducerii W.A.Y. (Adunarea Mondială a Tineretului).

Dar să trecem la fapte: la cel de-al IV-lea Congres al său, F.M.T.D. a invitat toate organizațiile de tineret nu numai să participe în calitate de observatori, ci să ia parte la lucrări făcînd observații și dînd sugestii. Nu același lucru l-a făcut conducerea W.A.Y. atunci cînd și-a pregătit ultima adunare la New Delhi.

Trebuie să privim realitatea în față. Nu se poate construi pacea lumii numai în cadrul unui continent și cu atît mai puțin în cadrul unui grup sau unui bloc de țări. Acesta este un adevăr evident. Dar dacă lucrurile stau astfel, înseamnă că singura cale spre apărarea păcii și a coexistenței pașnice este colaborarea diferitelor forțe politice, indiferent de structura lor socială și economică și de regimul pentru care luptă. Acestea sînt treburi interne. Dar toate forțele pot să se unească, să găsească un limbaj comun și să colaboreze în problemele comune pentru cauza păcii. Dacă nu, războiul rece se poate transforma într-un război mondial, cu toate primejdiile unei distrugerii atomice îngrozitoare.

Cele spuse mai sus sînt valabile și

pentru mișcarea de tineret. F.M.T.D. este pentru colaborarea universală a tuturor forțelor iubitoare de pace ale mișcării de tineret — indiferent sub ce formă. F.M.T.D., de pildă, invită toate organizațiile membre ale altor asociații internaționale de tineret să colaboreze cu ea.

Dar pentru aceasta, F.M.T.D. nu le impune condiția de a părăsi organizațiile internaționale din care fac parte. F.M.T.D. nu împiedică, ci, dimpotrivă, ajută din toate puterile activitatea organizațiilor sale membre ce tind să intre în legătură cu celelalte organizații ale diferitelor asociații de tineret.

Unificarea tuturor forțelor din mișcarea de tineret pentru consolidarea și apărarea păcii în lumea întreagă este principiul fundamental, fără de care este greu să ne închipuim F.M.T.D. Aceasta caracterizează activitatea celor 13 ani de existență a ei, în ciuda citorva greșeli sectare din trecut, care s-au îndreptat la Congresul de la Kiev (1957).

Importanța celui de-al IV-lea Congres constă în faptul că el adâncește linia esențială a F.M.T.D. pentru colaborarea cu toate forțele mișcării internaționale în lupta pentru pace. Congresul a subliniat în hotărârile sale că sarcinile principale din viitor sînt: apărarea păcii, lupta împotriva primejdiei atomice, pentru dezarmare și coexistență pașnică; lupta împotriva colonialismului, pentru independența națională a popoarelor; apărarea drepturilor tineretului și satisfacerea cerințelor lor.

F.M.T.D. aplică cu asiduitate hotărârile celui de-al IV-lea Congres. Realizându-și sarcina principală, care este apărarea păcii, ea se străduiește să urmeze viața și să reacționeze față de toate evenimentele importante din arena internațională. Primind cu bucurie hotărârea guvernului sovietic de a înceta în mod unilateral experiențele cu arme atomice, F.M.T.D. a lansat un apel către tineretul lumii cerându-i să-și intensifice lupta împotriva primejdiei atomice, pentru a obține de la Statele Unite și Marea Britanie — puteri ce posedă armele atomice — ca și ele să urmeze exemplul actului umanitar îndeplinit de Uniunea Sovietică.

F.M.T.D. a participat în mod activ la Congresul pentru dezarmare de la Stockholm, precum și la pregătirile celui de-al IV-lea Congres de la Tokio împotriva armelor cu hidrogen și atomice. Ea a ajutat organizațiilor japoneze de tineret să-și trimită delegați în diferite țări ale Europei pentru a participa la întâlniri între tineri și a face cunoscută lupta poporului japonez împotriva primejdiei atomice.

Seminarul internațional pentru utilizarea pașnică a energiei atomice, organizat de Comitetul Organizațiilor de Tineret din U.R.S.S., sub patronajul F.M.T.D., la care au participat reprezentanții a 30 de țări, a ajutat la lămurirea unor noi laturi pozitive ale „problemei atomice” — posibilitățile uriașe ale atomului pașnic — dînd totodată un stimulent luptei împotriva folosirii atomului în scopuri războinice.

Activitatea F.M.T.D. în lupta pentru

pace este strîns legată de sprijinul dat popoarelor din țările coloniale și dependente ce luptă pentru independența lor. Este limpede că atît cît mai dăinuie rămășițele colonialismului va rămîne și primejdia conflictelor de război. Toate popoarele au dreptul la suveranitatea și independența lor națională.

F.M.T.D. este mîndră de a fi sprijinit, și va sprijini și mai departe, lupta dreaptă a popoarelor împotriva colonialismului, pentru obținerea independenței lor naționale. Ea este pentru independența națională a Algeriei, Camerunului, Keniei, Ugandei, pentru realipirea insulei Goa la India, a Irianului de vest la Indonezia și a Okinawei la Japonia, precum și pentru drepturile constituționale ale Ciprului. F.M.T.D. sprijină poporul cuban, iubitor de pace.

În fața situației din Orientul Apropiat și Mijlociu, F.M.T.D. și organizațiile sale membre au protestat vehement împotriva intervenției Statelor Unite și Marii Britanii în Liban și Iordania, ajutînd în modul acesta lupta popoarelor pentru încetarea agresiunii. Ea a fost și va fi mereu alături de popoarele arabe, care-și apără libertatea și independența.

F.M.T.D. s-a declarat și se declară solidară cu lupta poporului și tineretului chinez pentru eliberarea pașnică a Taiwanului și a celorlalte insule chinezești, împotriva intervenției militaristilor americani în treburile interne ale poporului chinez.

Federația sprijină cauza dreaptă a tineretului din mai multe țări ale Americii Latine, care luptă pentru independență, luptă ce se întărește în fiecare zi mai mult.

24 aprilie are o mare însemnătate pentru lupta tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistența pașnică. Federația face de pe acum apel la toate organizațiile sale membre să înceapă pregătirea tineretului în vederea sărbătoririi acestei zile, pentru ca 24 aprilie să fie anul viitor o imensă manifestare a solidarității tineretului lumii cu tineretul din țările coloniale și dependente. La ora actuală, numeroase organizații de tineret din țările Africii și Asiei se pregătesc, pentru prima dată în istorie, să participe la Conferința tineretului afro-asiatic ce se va ține în luna februarie anul viitor.

Organizatorii acestei conferințe au în fața lor un scop important — solidaritatea tineretului afro-asiatic în lupta pentru independența națională, pentru pace în Asia, Africa și în lumea întreagă.

Federația sprijină ideea unei asemenea conferințe.

Organizațiile membre ale Asiei și Africii participă în mod activ la pregătiri. Federația se străduiește — în limita posibilităților — să-și dovedească solidaritatea ei prin Fondul internațional al solidarității, oferind un ajutor material tineretului și organizațiilor membre din țările slab dezvoltate.

Federația acordă multă atenție satisfacerii nevoilor sociale, culturale, sportive și economice ale tineretului, asigurării dreptului tineretului la muncă, la

învățămînt profesional și tehnic — probleme de mare actualitate. Dezvoltarea crizei economice din unele țări provoacă agravarea acestor probleme. O vastă campanie în legătură cu Conferința Mondială a Tineretului Muncitor de la Praga, la care federația și organizațiile sale membre au luat parte activă, și în legătură cu seminarul despre educația profesională, realizat din inițiativa Uniunii Tineretului Ceh, a ajutat la o mai bună lămurire a tuturor acestor probleme și la precizarea mijloacelor de luptă ale tineretului în vederea soluționării lor.

Îndeplinindu-și rolul de coordonatoare, F.M.T.D. se străduiește să ajute schimbul de experiență între organizațiile culturale, sportive sau de copii. În scopul acesta tipărește broșuri și buletine, organizează seminarii și conferințe. Anul acesta, de pildă, din inițiativa Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist din Bulgaria și sub patronajul F.M.T.D., s-a organizat un seminar pentru conducătorii organizațiilor sportive, pentru responsabilii organizațiilor de copii, și, din inițiativa organizației de pionieri din Belgia, s-a organizat la Bruxelles un seminar internațional.

Toate aceste evenimente internaționale, realizate de F.M.T.D. în cursul anului acesta, au arătat încă o dată posibilitatea colaborării diferitelor forțe de tineret. Credincioase principiilor sale, federația și organizațiile sale membre au dat posibilitatea și unor organizații nemembre de a participa la toate aceste inițiative. Se poate cita în această privință realizarea taberei internaționale de muncă din Uniunea Sovietică, organizată de Comitetul Organizațiilor Tineretului Sovietic, sub patronajul comun al F.M.T.D. și al Serviciului Civil Internațional. În tabăra aceasta au avut posibilitatea de a se întâlni reprezentanții ai diferitelor organizații de tineret din diverse țări.

F.M.T.D. consideră, așadar, ca principală ei sarcină de viitor lupta pentru colaborarea internațională a tuturor mișcărilor de tineret. Ea a propus și va propune mereu realizarea întâlnirilor și consfătuirilor între toate organizațiile internaționale pentru elaborarea activităților comune în lupta pentru pace, pentru coexistența pașnică și pentru favorizarea înțelegerii reciproce necesare.

Cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, ce va avea loc în vara viitoare la Viena, deschide mari posibilități în acest domeniu. F.M.T.D., care a contribuit întotdeauna foarte mult la pregătirile și la realizarea marelui întâlniri ale tineretului, sprijină și de data aceasta ideile festivalului — această manifestare uriașă ce reprezintă întâlnirea tineretului pentru pace și prietenie, deschisă tuturor mișcărilor de tineret, indiferent de tendințele lor politice și religioase.

În situația actuală, cînd primejdia unui nou război nu este încă înlăturată, rolul și însemnătatea festivalurilor cresc din ce în ce mai mult. De aceea putem observa cu satisfacție că cel de-al VII-lea Festival promite să fie mai reprezentativ și mai vast ca oricînd. În calitate sa de membră în Comitetul internațional de pregătire, F.M.T.D. face apel la toate organizațiile internaționale de tineret să participe la sarcina înălțătoare și importantă de pregătire a festivalului, arătîndu-și astfel dorința de colaborare internațională. F.M.T.D. privește viitorul cu încredere: forțele păcii se vor mări și se vor consolida, năzuința tineretului spre colaborare se va întări. Este neîndoieabilă că unitatea și colaborarea tuturor mișcărilor de tineret, atît de necesare pentru o luptă mai efectivă a tineretului în vederea unei păci trainice, vor triumfa.

Din tot sufletul și din toată inima, F.M.T.D. se pronunță pentru o astfel de unitate, pentru o asemenea colaborare. Deviza ei este: „Tineri, uniți-vă! Înainte, spre o pace trainică!”

Înîndu-și cel de-al IV-lea Congres la Kiev, F.M.T.D. a dat tuturor organizațiilor de tineret toate posibilitățile de a participa la lucrările congresului său. În fotografia noastră îl puteți recunoaște pe d-l Reddy (al patrulea din dreapta), membru al Comitetului Executiv al Uniunii Naționale a Studenților Indieni (organizație nemembră a F.M.T.D.)

40 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA COMSOMOLULUI

Acasta doua fotografii sint expresia dezvoltării luptei tineretului din Asia și Africa. Comitetul nostru Executiv va trebui să cerceteze modul în care să-și întărească activitatea și sprijinul față de tineretul din aceste țări. Tineretul Africii și Asiei profesază împotriva intervenției anglo-americane în Iordania și Liban. Manifestația a tineretului indonezian (sus) și chinez (jos)

LA ORDINEA

La sfârșitul lunii noiembrie va avea loc ședința Comitetului Executiv al F.M.T.D. Credem că-i va interesa pe cititorii noștri să afle care sînt subiectele ce se vor discuta.

La ordinea zilei figurează trei puncte ce vor forma obiectul unei discuții foarte importante. Problemele propuse sînt de mare actualitate și foarte interesante pentru tineret.

La primul punct de pe ordinea de zi se propune să fie discutate:

— Cunoașterea reciprocă, relațiile prietenești dintre organizațiile de tineret ale Asiei și Africii și ale celorlalte regiuni ale lumii, precum și munca F.M.T.D. în spiritul principiilor de la Bandung.

Conferința de la Bandung a avut o influență foarte însemnată asupra vieții tineretului, permițînd o platformă comună de colaborare. Federația noastră a sprijinit fatis conferința și hotărîrile ei, iar de atunci colaborarea noastră cu tineretul s-a întărit în mod simțitor. De pildă, președintele nostru, B. Bernini, a avut, cu prilejul călătoriei sale în Japonia și în India, multe întîlniri interesante cu reprezentanți ai organizațiilor neafiliate federației noastre.

O delegație a Consiliului Suprem al tineretului Republicii Arabe Unite a stat de vorbă cu Secretariatul F.M.T.D., iar secretarul nostru general, Christian Echard, a avut ceva mai tîrziu prilejul de a purta numeroase discuții la Cairo cu conducerea Consiliului Suprem al tineretului din R.A.U.

Comitetul Executiv va trebui să cerceteze și mai amănunțit activitățile și relațiile sale cu tineretul din Asia și Africa și să ia toate măsurile necesare pentru a sprijini în mod și mai eficace lupta lor dreaptă. Fără îndoială, va fi un subiect foarte viu dezbătut și care va aduce hotărîri importante pentru munca rodnică a federației.

La punctul al doilea, membrii Comitetului Executiv vor discuta: — Contribuția F.M.T.D. în pregătirile celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena (26 Iulie — 4 august 1959).

Pregătirile în vederea festivalului au și început și sînt împlinite cu mare entuziasm de întreg tineretul.

Federația noastră, care se numără printre participanții la Comitetul internațional de pregătire a festivalului, a contribuit întotdeauna în mod activ la succesul acestei întîlniri internaționale.

Comitetul Executiv va trebui să cerceteze activitatea organizațiilor sale membre în acest domeniu, precum și dificultățile lor și eforturile făcute de ele. Va trebui să ia toate hotărîrile necesare pentru ca cel de-al VII-lea Festival să aibă succes, devenind astfel preluatul unei colaborări tot mai largi.

Cel de-al treilea punct se referă la:

— F.M.T.D. — în slujba tineretului, pentru colaborare și pace. Problema păcii a devenit astăzi, mai mult ca oricînd, importantă și necesară. Ea este singura garanție a unui viitor senin și fericit. Tineretul joacă un rol mare în apărarea păcii.

Ținînd seamă de aceasta, Comitetul nostru Executiv va discuta despre activitatea tineretului în domeniul apărării păcii și colaborării. El va trebui să analizeze învățămintele ce reies din activitatea sa pentru aplicarea planului său de muncă pe 1958 și să stabilească perspectivele viitorului plan de activitate.

Comitetul Executiv va mai trebui să discute și propunerile făcute de organizațiile noastre membre, precum și ideile lor în legătură cu activitățile propuse.

Sărbătorirea zilei de 24 aprilie, ziua internațională a luptei împotriva colonialismului, va trebui să fie mai mărețată ca oricînd. S-au propus diferite seminarii culturale și sportive în Asia și în Africa, formarea de delegații ale federației noastre care să viziteze diferite țări și organizații, precum și multe alte activități ce vor forma subiectul a numeroase discuții.

Iată, așadar, o scurtă privire a punctelor principale prezentate spre discuție în fața Comitetului Executiv. Hotărîrile ce vor fi luate vor permite fără îndoială să se înainteze pe viitor spre noi succese ale tineretului. Vom mai vorbi despre ele!

Uniunea Tineretului Comunist Leninist din U.R.S.S. — Comsomolul — a sărbătorit la 29 octombrie a.c. împlinirea a 40 de ani de la înființarea sa. Foarte puține organizații de tineret din lume ar putea să se bucure de o asemenea aniversare.

De la înființarea sa, Comsomolul muncește cu rîvnă sinceră și adîncă pentru cauza tineretului în luptă pentru libertatea și independența națională. Comsomolul educă tineretul în spiritul respectului și dragostei pentru viață și pentru cultura popoarelor Asiei, Africii, Americii Latine și ale tuturor regiunilor din lume și este întotdeauna apărătorul cauzei tuturor tinerilor asupriți.

Comsomolul este cel ce a creat posibilitatea mobilizării întregului tineret al U.R.S.S. pentru succesul celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului de la Moscova — fără îndoială una din manifestațiile cele mai mari ale tineretului pentru pace și prietenie.

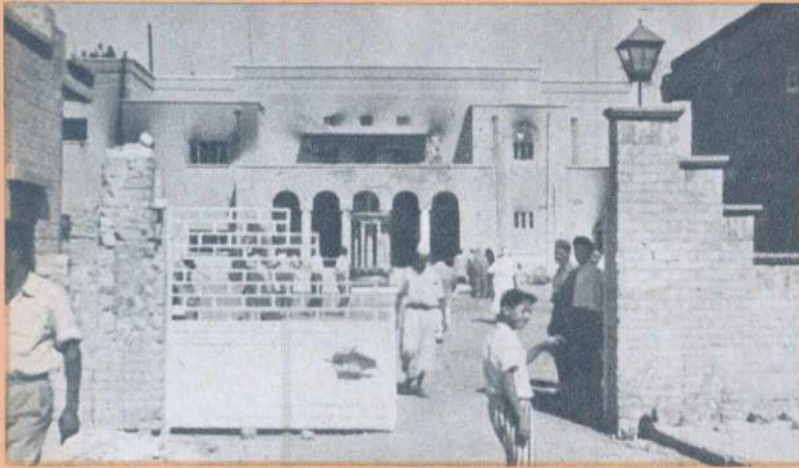
Comsomolul a contribuit mult la dezvoltarea colaborării internaționale în rîndurile tineretului. Fiind membrul cel mai important al Comitetului Organizațiilor Tineretului Sovietic și organizație membră a F.M.T.D., a luptat continuu pentru succesele inițiativelor luate de această organizație internațională.

Cu cei 18.000.000 de membri ai săi, Comsomolul simbolizează dorința tineretului din U.R.S.S. de a ajunge la pace, la libertate și la progresul mondial. Cu prilejul acesta, redacția „Tineretul lumii” îi urează mulți ani de succes pentru cauza colaborării internaționale.

Mulți tineri își amintesc de ultimul festival, de la Moscova, unde au fost oaspeții Comsomolului. În fotografia noastră se poate vedea delegația Comsomolului făcîndu-și intrarea pe stadionul Lujniki cu prilejul deschiderii celui de-al VI-lea Festival

O VARĂ CALDĂ LA BAGDAD

Fostul palat regal a doua zi după revoluție

Satul Alifa din cîmpia Tigrului

Lothar Killmer, ziarist din Republica Democrată Germană, a avut prilejul să viziteze Irakul imediat după revoluție, în toată țara a unui ziarist chinez.

Lurboreactorul cu patru motoare al societății MISR-Air, ce zbura de la Cairo la Damasc, rămăsese îndepărtat de coastă și zbura pe deasupra mării, de unde nu se vedeau vapoarele și portavioanele flotei a 6-a a Statelor Unite. Pasagerii erau îngrijorați; abia cu 24 de ore în urmă, pirații aerieni americani trăsese într-un aparat al aceleiași societăți aeriene și acesta fusese silit să se întoarcă la Cairo. Incidentul se petrecuse deasupra golfului Beirutului, atacat la 15 iulie de flota a 6-a a Statelor Unite, exact cu 24 de ore după căderea dinastiei corupte de la Bagdad.

Și iată că un avion de vânătoare cu reacție al marinei S.U.A. se avînta pe cer, rezeindu-se spre noi ca o pasăre de pradă. Toată lumea își ține răsufierea, căci banditul este primejdios de aproape, dar, dintr-o dată, el se face nevăzut dispărînd spre coasta de sub noi. Toate acestea s-au desfășurat în răstimpul unei secunde.

Pînă la aterizare, care a avut loc fără piedică la Damasc, pasagerii tot mai discută despre bandiții imperialiști ce nu se mulțumesc cu atacarea și provocarea avioanelor străine, ci fac același lucru față de țări întregi.

COMANDANTUL

În după-amiaza zilei următoare am reușit să găsim locuri în autobusul obișnuit ce pleacă la orele 16 din Damasc spre Bagdad, prin deșertul Irakului și al Siriei. După 13 ore de călătorie am sosit în satul Rutbah, de la frontiera irakiană, sat-garnizoană și sediul comandantului de secție.

Revoluția din Irak împlinea atunci 8 zile.

Comandantul poliției de graniță al uneia din regiunile cele mai importante ale țării — cea a frontierei cu Iordania — se ridică de la biroul său acoperit de documente. Comandantul este Hashim Amber, un ofițer foarte tânăr, zvelt, cu părul blond închis ca mulți irakieni. Și acum putem auzi din sursă directă mărturia unui irakian care a fost „prezent”.

„Bineînțeles eram la Bagdad în zilele de 13 și 14 iulie; sînt membru al mișcării ofițerilor liberi. Numai de trei zile sînt responsabilul acestei regiuni importante”. L-am întrebat cum a fost posibil să se păstreze secretul revoluției și să i se garanteze succesul în câteva ore. El avu un zîmbet ironic: „Nuri Said avea 40.000 de spioni — avea în mînă poliția și armata. Dar marea majoritate a poporului nostru îl ura și se săturase de tirania sa medievală, de aceea tot sistemul lui de spionaj nu făcea nici doi bani”.

GENERALUL KASSEM

Călătoria noastră a luat sfîrșit la 23 iulie orele 18, după 26 ore de drum în autobus, de la aeroportul din Damasc pînă la Bagdad.

Am aflat că primul ministru, generalul Kassem, aștepta ziaristii la sediul său, la Ministerul Apărării.

Aci, după primele zile ale Revoluției, a ținut guvernul toate ședințele sale, zi și noapte, pentru a hotărî ce măsuri trebuiau luate pentru a asigura libertatea dobîndită. Era ora 1 după-amiază și o căldură de 40° la umbră.

De afară se auzeau ordine, zăngănit de arme. Se schimba garda. În cameră intră cu mîna la chipu un ofițer înalt, îmbrăcat în uniformă kaki, purtînd pe epoleți cele trei stele de general de brigadă. Părul său este cărunț. De centură îi atîrnă un revolver militar de calibru mare. Este Abdel Karim Kassem, primul ministru al Republicii Irak și ministrul Apărării.

„Sînt foarte fericit să vă văd aci, fiindcă cred că dumneavoastră, care reprezentați presa, sinteți solii lumii și ați venit să vedeți adevărul și să-l faceți cunoscut. Irakul este o țară pașnică. Dorim pacea și salutăm pe toți cei ce luptă pentru ea.”

Kassem ne descrie apoi cît de mult îi umilise pe patrioți sistemul corupt de pînă atunci și cît de mult se dorea o schimbare. Ideea aceasta s-a maturizat încetul cu încetul în popor: au început primele discuții dintre ofițeri, apoi s-a luat contact cu șefii partidelor ilegale și cu frontul național, care era clandestin. Pînă atunci avuseseră loc multe tentative de revoltă ale maselor, dar pentru ofițerii patrioți nici în 1956, în epoca agresiunii împotriva Suezului, nu venise încă clipa de a încerca o lovitură decisivă. Prilejul s-a prezentat atunci cînd brigada lui Kassem a primit, în iulie 1958, ordinul de a se îndrepta asupra Iordaniei pentru a sprijini tronul șubred al regelui Hussein. Atunci li s-au dat munițiile la care sîrneau de atîta timp.

În ajunul zilei de 14 iulie brigada lui Kassem a trecut prin Bagdad. Ceilalți comandanți erau informați despre aceasta. După un scurt apel către soldați, în care li se spunea că a sosit clipa de a elibera patria de sub domnia lacheilor, unitățile militare, sub focul mitralierelor și al obuzelor, au atacat palatele șefilor statului și guvernului. S-au ocupat punctele de importanță strategică ale țării. Sprijinită de poporul bucuross, armata a pus în două ore stăpînire pe capitală și în șase ore pe toată țara.

Primul ministru ne privea cînd pe unul, cînd pe celălalt: „Regimul acesta a venit chiar din inima poporului. El este rodul voinței poporului și nu există decît pentru a sluji poporul. Am fi dorit să răsturnăm vechiul regim de corupție și de tiranie fără să recurgem la forță. Dar nu am avut de ales. Sînt convins că tînăra generație a patriei mele va fi mai fericită decît am fost noi și că va crește într-o epocă nouă, de libertate și cinste”.

PETROLUL

Ne aflăm în vestiarul unei case mici cu un singur etaj, cu acoperișul plat, departe de oraș. Într-o clipă s-a stins lumina, radioul a amuțit, iar frigiderul a încetat să funcționeze. Imediat după aceea am simțit o căldură insuportabilă. Pe deasupra orașului s-a răspîndit un nor negru de fum.

„Ard rezervoarele de petrol din Bab El Sharkie...”

Timp de cinci zile vulcanul de petrol a ars, înăbușînd capitala cu căldura sa îngrozitoare. Dacă bucuria irakienilor, dato-

rită reușitei atât de grabnice a revoluției era de o nepăsare înrudită cu naivitatea, focul acesta i-a învățat că libertatea dobândită trebuie apărată pretutindeni cu o vigilență neobosită, fiindcă dușmanul nu părăsește lupta. Guvernatorul militar a restrâns cu încă două ore autorizația de a circula prin oraș, adică până la orele 20. La 1 august, Aarif, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, a adresat poporului la Mossul și Suleimaniya apelul următor: „Nu încetați vigilența. Dușmanul este imperialismul. Astăzi dă foc petrolului, mâine va da foc țării!”

Chiar și un cetățean european fără rutină politică știe că „Atunci când în Orientul Apropiat miroase a praf de pușcă, miroase și a petrol!”.

În 1956 din sondele de petrol ale Orientului Apropiat se scurgea 20% din producția totală de petrol a lumii, adică 173.000.000 de tone. În 1957 cifra aceasta a crescut ajungând la 177.000.000, iar în 1958 monopolurile imperialiste ale petrolului speră să ajungă la 200.000.000 de tone.

De la început guvernul republican al Irakului a declarat că va face tot posibilul pentru a menține producția de petrol la nivelul său actual și că dorește chiar să o mărească. Directive corespunzătoare au și fost date guvernatorilor și șefilor responsabili. Ca rezultat nu a avut loc nici un incident.

Dar noul guvern irakian, nu poate ignora faptul că marea majoritate a populației trăiește într-o mizerie extremă, în timp ce monopolurile imperialiste ale petrolului scot câștiguri fabuloase, exploatarea bogăția țării. Nu încapă încofală că într-un viitor apropiat se vor ridica revendicări concrete, în sensul ca irakienii să obțină partea ce le revine de drept din producția de petrol a țării.

SITUAȚIA ȚĂRANILOR

Cîteva zile mai târziu am aflat faptele următoare de la d-l Ahdab Hadj Humud, ministrul Agriculturii: Pînă acum circa 1.000 de seniori feudali (emiri și șeici) aveau în posesia lor două treimi din pămîntul cultivat (3.500.000 ha); tot ei aveau sub controlul lor și apa, substanța vitală a acestor regiuni. Iar pretențiile lor asupra pămîntului nici nu erau legitime: 90% din țară aparținea formal statului, ceea ce înseamnă că în epoca monarhiei pămînturile erau bunuri ale coroanei.

Seniorii feudali aveau propriile lor tribunale cu închisori și ghiolotină proprie; ei controlau poliția și administrația și erau stăpîniți absoluți ai țărănilor, a căror viață sau moarte o puteau hotări.

80% din populația irakiană se ocupă de agricultură. Irakul și țărăniile săi ar putea fi bogate. Sînt două fluvii mai bogate în apă și cu afluenți — Eufratul și Tigru. Între aceste două fluvii se află Mesopotamia, care din timpurile cele mai îndepărtate a fost leagănul agriculturii.

Dar țărăniile sînt flămînzi.

Am făcut cunoștință cu ei în regiunea Tweithe, în apropierea fluviului Tigrul, la vreo 15 km de capitală, pe una din numeroasele ferme ale familiei Abdel Moneim El Khodeiry. Șeful familiei a fost pînă la revoluție ambasadorul Irakului la Cairo. El era adevăratul supus al lui Nuri Said, care își propunea ca sarcină esențială să otrăvească relațiile dintre arabi și, mai ales, relațiile lor cu R.A.U.

Cînd am sosit la fermă spre sfîrșitul după-amiezii, însoțit de un funcționar al Ministerului Agriculturii, soarele asfințise. Siluete infometate, îmbrăcate cu „galabiya” zdrențuite, ieșeau din bordeiele de lut fără ferestre — nici nu le pot numi colibe. Printre ele se află, de pildă, Ali Hussein, cu o față slabă și ochii mari, bătrînul Nadj Habbesch și arendașul Sabbah. Și iat-o și pe micuța Saquia, de cinci ani, purtînd în brațe pe surioara ei încă sugace. În jurul ei sînt mulți alți copii. Iar în spatelile lor femeile, înfășurate în „abaya” negre.

Majoritatea familiilor nu sînt nici măcar dijmași, ci muncitori zilieri. Fiecare șef al familiei ar trebui să primească 6 dinari (1 dinar = 0 liră sterlină) pe lună. Dar aceasta nu există decît în teorie. Ali Hussein ne spuse: „Acum nu primim nimic și tremurăm de frică să nu fim izgoniți din colibe noastre. Cu o lună în urmă proprietarul ne-a poruncit să muncim de la răsăritul pînă la asfințitul soarelui. Am refuzat. Și astfel, de cîteva săptămîni, stăm fără lucru, fără salariu. Și toate familiile au în medie cam 8 persoane de hrănit”.

Dijmașul Sabbah, cu turbanul său alb-cenușiu încadrîndu-i fața de un brun închis, cu nasul mare, îmbrăcat cu o cămașă suflecată ce lasă să se vadă picioarele pînă la coapse, ne spuse: „Am făcut contract cu proprietarul pentru a-i lucra 10 ha. Să presupunem că aș cîștiga 100 de dinari pe an. Din suma aceasta 10 dinari îi revin proprietarului. Din cei 90 rămași mă împart pe din două cu proprietarul, deci rămîn 45 de dinari. Dar aceștia nu-mi rămîn întregi. Trebuie să cumpăr 100 kg de boabe, care mă costă 12 dinari; trebuie să împrumut tractorul proprietarului ca să cultiv pămîntul; și aceasta costă tot 12 dinari. Apoi mai trebuie să cheltuiesc încă 12 dinari pe sămînță — deci în total 36 de dinari, care se duc toți în buzunarul proprietarului. Nu-mi rămîne așadar pentru mine și familia mea decît 9 dinari pentru tot anul. Cînd am venit în regiunea aceasta — vin din sud — am adus cu mine 10 dinari. Acum trebuie mereu să-i semnez proprietarului polițe — îi dătez 400 de dinari”.

Aceasta este situația în Irak, sclavia datoritiilor care înlănțuiește omul de pămînt și nu-i dă nici o posibilitate de a se salva. Poliția îi arestează pe dijmașii fugari și-i aduce înapoi.

Și Nadj Habbesch, în vîrstă de 80 de ani, își ridică bastonul noduros: „Și acum, iată Revoluția! Avem guvernul nostru și

nu cel al emirilor. Înainte nici unul dintre noi nu voia să facă armată, acum m-am dus eu singur să-mi înrolez fiul. Și dacă nu eram prea bătrîn mă înrolam și eu!”

PRINTRE MUNCITORI

În curtea unei case mari sîntem primiți de oameni îmbrăcați cu cămăși albe: sînt activiștii mișcării sindicale ce au muncit de peste 10 ani în ilegalitate. Cu ajutorul unui tînăr croitor, care cunoaște bine limba engleză, unul din membrii conducători ai uniunii sindicale începe să vorbească:

„În Irak predomină agricultura, de aceea clasa muncitoare este relativ slabă. După primul război mondial s-au clădit primele uzine de textile și primele instalații ale industriei petrolifere din țară. După cel de-al doilea război mondial, industria petroliferă s-a dezvoltat rapid și s-au clădit fabrici de ciment și de săpun. Clasa muncitoare s-a mărit atunci.

După cel de-al doilea război mondial a fost o perioadă scurtă cînd în guvern au fost burghezi naționaliști și s-au putut obține cîteva concesiuni pentru înființarea unor organizații muncitorești. Dar aceasta nu a durat decît pînă cînd guvernul a descoperit că sindicatele se dezvoltau după propriile lor principii și că nu vor deveni niciodată „galbene”. Dacă vrem să fim mai preciși putem afirma că în 1946 sindicatele n-au putut munci legal decît timp de trei luni. În afara acestei perioade au fost clandestine pînă în ziua de astăzi. Cu toate acestea, în decursul acestor ani s-au format 18 sindicate: sindicatul muncitorilor petroliști și al celor din rafinării, al muncitorilor de la telefoane și telecomunicații, al electricienilor, feroviarilor, lăcătușilor, muncitorilor din construcții, al celor din restaurante și hoteluri, al muncitorilor din industria săpunului și uleiului de măslină, al muncitorilor din textile, al șoferilor și al muncitorilor din industria tutunului.

Din 1951 pînă în 1958, în perioada de lupte și de cea mai strictă clandestinitate, cele 18 sindicate s-au unit într-o federație. Cum este și firesc, în tot cursul acestor ani, muncitorii erau mereu în rîndul întii la toate manifestațiile și acțiunile de masă. În consecință și la 14 iulie, în primele ore ale dimineții, muncitorii au fost alături de armată pe străzile și în palatele Bagdadului.

Bineînțeles, acum, după eliberare, nu mai sîntem persecutați, dar nici nu sîntem încă recunoscuți oficial. Aceasta este valabil și pentru toate partidele Frontului Național Illegal (Istiqlal, democrații naționali, Baath și comuniștii) și pentru organizațiile democratice studențești și feminine. Acum cîteva zile i-am transmis primului ministru Kassem revendicarea noastră pentru legalitatea absolută a sindicatelor. Primul ministru Kassem ne-a spus: „Lăsați-mi puțin timp”. Iar d-l Nadj Talab, ministrul Afacerilor Sociale, a adăugat: „În orice caz veți fi primii ce vor fi recunoscuți”.

ASPECTUL REVOLUȚIEI

Sîntem în 7 august 1958. Pe Sharia Rashidi, principala stradă comercială din Bagdad, paralelă cu Tigru și care traversează orașul pe mai mulți kilometri în lungime, se poate vedea o puternică manifestație a poporului.

Bărbați îmbrăcați modern, cu pantaloni și cămăși albe, alături de alții îmbrăcați cu „galabaiya” zdrențuite sau în salopete ude de transpirație, intelectualii cu guler și cravată, în ciuda căldurii, țărani îmbrăcați cu „kofiya” și „abaiya”, kurzi cu turbane cu franjuri și pantaloni colanți, soldați în uniformă, fete în fustă și bluză și femei îmbrăcate în costum popular — o mulțime minunată de oameni ce țipă, rid și dansează, defilează cu toții pe străzi.

Ne-am alăturat și noi acestui flux fără de sfîrșit și am mers cu ei. La capătul străzii Sharia Rashidi am ieșit din rînd și am văzut un spectacol extraordinar: un bloc de manifestații compus numai din femei în porturi negre.

Poate printre ele se aflau văduvele celor împușcați de Nuri Said prin închisori, fără nici un proces legal: poate printre ele sînt cele care în dimineața Revoluției s-au rugat cu fața neclintită ca de piatră, abia deschizînd buzele pentru a șopti: „Lăsați-mă să trec!” — pînă ce au ajuns la cadavrele asasinilor, la vederea cărora, deși viața rudelor lor pe care aceștia le ucisese nu le era redată, le-a revenit curajul de a continua viața pentru copiii lor.

După două zile presa — evaluînd numărul manifestațiilor la 500.000 — a publicat un extras din discursul generalului Kassem, care spunea:

„Văd în voi o putere uriașă, capabilă să zdruncine edificiul imperialismului din temelii. Sînteți soldații libertății și ai păcii. Sînteți armata ce va apăra Republica Irak”.

Nu va fi ușor pentru Republica Irak. Imperialiștii care tac acum nu-și vor înceta conspirațiile, vor continua să facă acte de sabotaj și de spionaj și vor încerca să semene neliniștea și dezbinarea în mase.

Dar le va fi tot mai greu să o facă. Și nu este o exagerare: conștiința maselor este foarte dezvoltată în Irak, poate chiar mai mult ca în tot Orientul Apropiat.

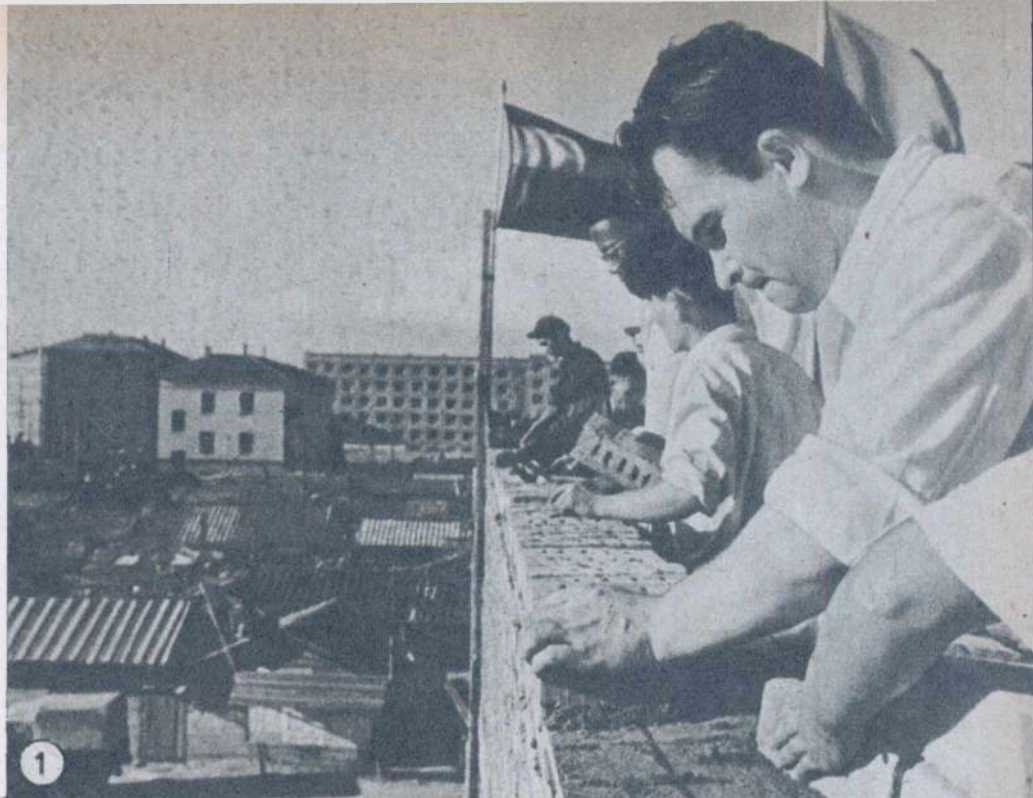
Iar irakienii nu sînt singuri. Nu numai arabii, ci toate popoarele iubitoare de pace sînt alături de ei. Evenimentele din Irak sînt începutul unei etape noi în istoria Orientului Mijlociu. Lumina libertății a ajuns și în pustiuri, la palmierii și munții Irakului. Și nimeni nu o poate stinge.

LOTHAR KILLMER

L

a inoitația Comitetului Central al Uniunii Tineretului Democrat Coreean, o delegație internațională a tineretului, organizată de Federația Mondială a Tineretului Democrat a vizitat Republica Populară Democrată Coreeană între 11 și 21 august 1958.

În cadrul delegației erau reprezentați: Consiliul Tineretului African prin Alioune Payes; Tineretul Comunist Belgian prin Jean Jeuniaux; Federația Mondială a Tineretului Democrat prin Florea Vasile; Uniunea Tineretului Sudanese prin Ahmed Ali Shaheen. Delegației i s-a alăturat S. S. Vince Goring, secretarul Mișcării Studenților Creștini din Canada.

UN POPOR CARE AR RIDICA MUNȚII DIN LOC!

CE AM VĂZUT ÎN COREEA

sități și instituții culturale etc. arată marea dezvoltare economică, culturală și socială pusă în slujba poporului și confirmă justetea politicii economice a guvernului.

În același timp, participarea masivă a populației la munca de reconstrucție și de construcție, aportul considerabil al tineretului în munca aceasta arată marea dorință de pace a poporului și tineretului din Republica Populară Democrată Coreeană.

REUNIFICAREA PAȘNICĂ A COREEI— DORINȚA UNANIMĂ A POPORULUI COREEAN

Toți coreenii, tineri sau vîrstnici, pe care i-am întîlnit în cursul vizitei mele, și-au exprimat aceeași dorință: să facă tot posibilul pentru reunificarea pașnică a Coreei și pentru a-și ajuta rudele și frații din Coreea de sud să ia calea bunăstării și a progresului.

Vizitînd Kaesongul — lingă linia de demarcație —, am avut prilejul de a întîlni studenți de la Institutul politehnic (marea majoritate veniți din Coreea de sud) care mi-au vorbit de condițiile grele în care se află poporul și tineretul din Coreea de sud.

În prima jumătate a anului acesta, au fost peste 4.200.000 de șomeri; în luna februarie 3.000.000 de țărani și-au epuizat rezerva de orez; 1.300.000 de copii care ar trebui să-și termine studiile nu o pot face din cauză că lipsesc peste 33.600 săli de clasă.

Vizitînd Panmunjonul, am avut posibilitatea de a cunoaște mai bine motivele pentru care aceeași patrie și același popor sînt despărțiți în mod arbitrar de forțele armate americane.

Partea de nord a liniei de demarcație e apărată de armata populară. Partea de sud este păzită de soldați americani în uniformă: M.P. (poliția). Coreea de nord ne-a făcut toate înlesnirile pentru vizita noastră; americanii, în schimb, cu toată dorința noastră de a discuta cu ei, au refuzat categoric să răspundă la întrebările puse de noi.

La nordul liniei de demarcație se construiește, se cultivă pămîntul. În sud, nimic din toate acestea; dimpotrivă, nu este permis civililor, nici soldaților sud-coreeni să se apropie de această zonă. De ce? Conducătorii sud-coreeni și ocupanții americani nu au încredere în soldații sud-coreeni; le este teamă că soldații și populația au să afle adevărul despre cuceririle poporului nord-coreean, și aceasta ar putea să „amenințe” regimul din Coreea de sud.

Am așteptat cu mult interes prilejul de a vizita Republica Populară Democrată Coreeană. Nu era vorba de o simplă curiozitate, ci mai ales de dorința de a cunoaște mai bine o țară cu o istorie de peste 5.000 de ani, de a face cunoștință în țară la el cu eroicul și muncitorul tineret coreean, de a vedea rezultatele importante obținute de poporul și de tineretul Republicii Populare Democratice Coreene în munca sa de reconstrucție după agresiunea americană și de a cunoaște dezvoltarea sa economică, socială și culturală.

RECONSTRUCȚIA, SARCINA INTREGULUI TINERET COREEAN

După prima vizită făcută în capitala R.P.D. Coreene, am fost puternic impresionat de proporțiile și de ritmul extraordinar al construcțiilor și de participarea masivă a populației la reconstrucția Phenianului. Am avut posibilitatea de a constata în munca aceasta un optimism și o dorință fermă de a reconstrui capitala, făcînd-o și mai frumoasă ca înainte.

Pentru o mai bună înțelegere a efortului uriaș, făcut de poporul și de tineretul Republicii Populare Democratice Coreene în munca de reconstrucție a patriei, cred că e necesar să ne amintim stricăciunile îngrozitoare cauzate de război.

Peste 1.200.000 de persoane au fost omorîte în timpul războiului; 8.700 de întreprinderi industriale și agricole diferite au fost distruse; pagubele cauzate

economiei naționale au fost evaluate în 1953 la 420 miliarde de voni; pe fiecare km² au fost aruncate cite 18 bombe de diferite calibre. Combinatul chimic din Hung-Nam a primit el singur 20.000 de bombe.

Dar nici bombardamentele sălbatice, nici masacrele în masă nu au reușit să învingă rezistența poporului coreean, voioșasa neclintită de a apăra cuceririle dobîndite cu sacrificii atît de mari.

Opera de reconstrucție preconizată de guvern încă din timpul războiului a cuprins întregul popor și tineretul care consideră participarea la opera de reconstrucție ca o datorie urgentă.

Eroismul tineretului a fost demonstrat în timpul războiului de tinerii care, sub focul bombardamentului, au construit uzinele subterane de la Hichun. Ca și în timpul războiului, tinerii de astăzi au dat dovada unui înalt patriotism participînd în proporție de 85% la reconstrucția Phenianului, precum și la reconstrucția câli ferate de la Hesu-Hasin, în lungimea de 80 km, care a fost realizată în 75 de zile în loc de cei 3 ani prevăzuți de Ministerul Transporturilor.

Construcția mării fabrici de textile de la Phenian, a marelui baraj și a lacului artificial Anjeo (avînd o întindere de 1.595 ha și un volum de 150.000.000m³), reconstrucția marelui Combinat chimic din Hung-Nam (care va produce în 1961 600.000 tone de îngrășăminte chimice), a centralelor hidroelectrice, a zecilor de mii de case de locuit din orașe și sate, a miilor de clădiri noi pentru școli, univer-

Cu toate acestea, încrederea poporului din Coreea de sud în guvernul Republicii Populare Democrate Coreene și convingerea că nu este departe clipa unificării sporesc pe zi ce trece.

Părăsind Panmunjonul, mi-am pus pe bună dreptate întrebările: ce caută americanii în Coreea, la paralela 38°? Ce apără ei acolo? Cred că toți tinerii iubitori de pace trebuie să facă ceva pentru a pune capăt situației acesteia intolerabile, pentru a ajuta poporul coreean și tineretul său să dispună singuri de viitorul lor.

Tineretul Republicii Populare Democrate Coreene și organizația sa aduc o contribuție importantă la lupta pentru reunificarea pașnică a patriei lor. Uniunea Tineretului Democrat Coreean a propus:

— să se discute împreună cu reprezentanții organizațiilor de tineret din Coreea de sud despre problemele ce interesează întreg tineretul coreean;

— să se organizeze schimburi de delegații;

— să se organizeze împreună Festivalul Național și să se participe în comun la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților.

— să se studieze posibilitatea ca orga-

Tineretul coreean dorește în mod sincer colaborarea cu tineretul din lumea întreagă, el dorește să-și aducă contribuția la colaborarea internațională, la o mai bună cunoaștere. Lucrul acesta îl exprimă numeroasele delegații ce vizitează Republica Populară Democrată Coreeană și au posibilitatea de a face cunoștință directă cu viața și activitatea tineretului coreean.

Anul acesta, numeroase delegații au vizitat Coreea: în afara delegației noastre, au mai fost: delegația Secției de tineret de pe lângă Partidul Congresist Indian, delegația tineretului din Ceylon, cea a Tineretului Socialist Italian, a studenților indonezieni. Dorința de pace și de colaborare a tineretului coreean se mai exprimă și prin participarea la numeroase inițiative ale tineretului și studenților pe plan național și internațional, prin hotărârea neclintită a tineretului din cele două părți ale Coreei de a forma o delegație unică la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena.

Dorința aceasta s-a manifestat și prin primirea pe care ne-a făcut-o tineretul coreean în cursul vizitei noas-

1. În prim plan, prietenul nostru Florea Vasile la muncă împreună cu „Brigada prieteniei internaționale a tineretului“

2. Prietenii noștri oferă brigăzii coreene de muncă voluntară drapelul F.M.T.D.

3. Delegația vizitează un șantier al reconstrucției

4. 20 000 de bombe au căzut numai pe Combinatul chimic din Hung-Nam

nizațiile de tineret din Coreea de sud să activeze în Republica Populară Democrată Coreeană, iar Uniunea Tineretului Democrat în Coreea de sud.

Propunerile acestea au fost respinse de către autoritățile sud-coreene, dar au câștigat mulți adepți printre tinerii din Coreea de sud.

Întreaga activitate a poporului și a tineretului dovedește dorința sinceră și hotărârea lor neclintită de a lupta neîncetat pentru părăsirea Coreei de sud de către trupele străine și pentru reunificarea pașnică a patriei lor.

TINERETUL COREEAN DOREȘTE PACEA ȘI ADUCE O CONTRIBUȚIE IMPORTANTĂ LA COLABORAREA DINTRE TINERI — PENTRU UN VIITOR MAI BUN AL TINERETULUI

Tineretul coreean iubește și dorește pacea. Am constatat aceasta în timpul vizitei noastre în Coreea la tinerii ce construiesc Școala secundară de la Phenian și care au dat brigăzii lor denumirea atât de semnificativă de „Brigada prieteniei internaționale a tineretului“, la fetele de la cooperativa agricolă de producție din Nam Gil, care participă activ la reconstrucția satului lor distrus în timpul războiului.

tre, prin mesajul de prietenie pe care tinerii coreeni ne-au cerut să-l adresăm tineretului din țările noastre și tinerilor din lumea întreagă, cerându-le să-și unească toate forțele pentru a împiedica un nou război mondial.

Tinerii coreeni și eroica lor organizație, Uniunea Tineretului Democrat, nu sînt singuri în lupta lor. Ei se bucură de sprijinul tuturor tinerilor iubitori de pace și de prietenie din lumea întreagă pentru îndeplinirea sarcinilor lor înălțătoare și grele: reunificarea pașnică a patriei lor, un viitor mai bun și mai fericit pentru tineret.

FLOREA VASILE

UN EXEMPLU PENTRU POPOARELE COLONIALE

Sederea noastră în Coreea nu a fost de lungă durată, dar a însemnat pentru noi o perioadă emoționantă și totodată plină de entuziasm.

„Iată linia ce desparte patria noastră“. Prin fraza aceasta înduioșătoare ne arată interpretul nostru Kim Gin, din conducerea Uniunii Tineretului, bariera păzită de o parte de soldații armatei populare, iar de cealaltă de soldații americani...

Pentru popoarele ce se mai află încă sub jugul colonialismului și luptă pentru independență, exemplul coreean este unul din cele mai valabile.

Au trecut doar 13 ani de cînd poporul coreean s-a eliberat de sub jugul colonialismului japonez. În timpul acestor 13 ani el a trebuit să suporte trei ani de război, atunci cînd abia începuse să-și refacă situația sa economică.

Dar în acest scurt răstimp, Coreea populară a realizat succese mari.

Aceasta ne dovedește că un popor nu-și poate dezvolta în mod armonios economia decât dacă e cu adevărat independent. Poporul coreean dovedește ce poate realiza entuziasmul în muncă al oamenilor ce au convingerea că-și construiesc patria lor.

Realizările poporului coreean dau popoarelor coloniale un motiv în plus pentru intensificarea luptei în vederea cuceririi independenței lor.

ALIOUNE PAYES
secretar pentru relațiile externe al
Consiliului Tineretului African

MULȚUMIRI F.M.T.D.

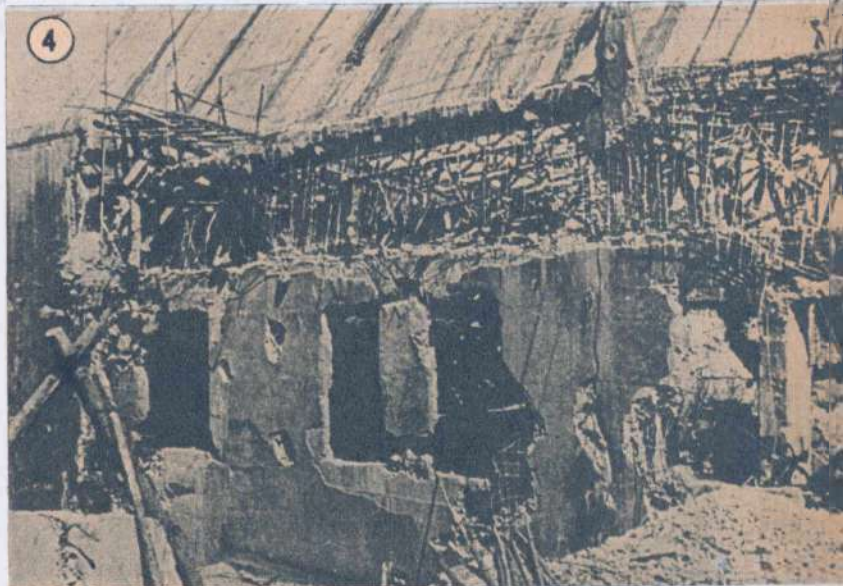
Noi, tineretul și poporul sudanez, sprijinim năzuința dreaptă a tineretului și poporului coreean.

Doresc să-mi exprim recunoștința F.M.T.D. și tuturor organizațiilor de tineret ce au organizat vizita aceasta în Coreea. Prin schimbul de vizite și de delegații se vor lărgi mult relațiile prietenești pentru cauza unei păci trainice.

AHMED ALI SHAHEEN
Uniunea Tineretului Sudanese

DELEGAȚIA ESTE DE PĂRERE...

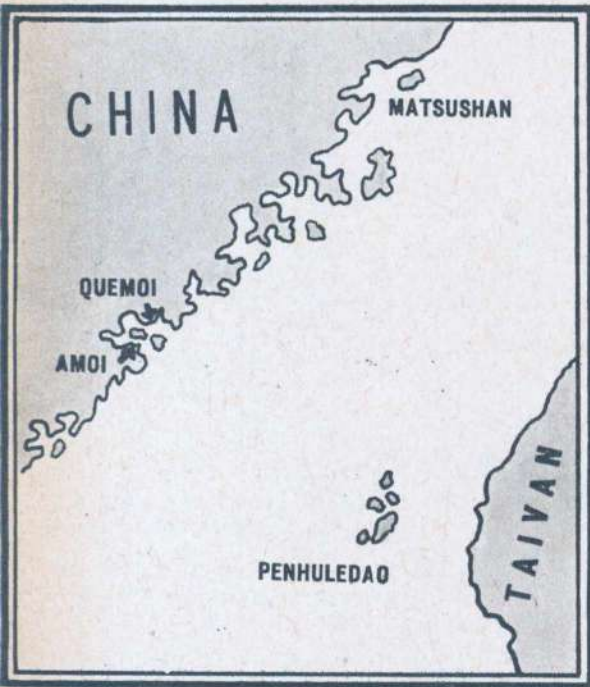
că armistițiul din Coreea trebuie transformat într-o adevărată pace și sprijină toate eforturile tineretului și poporului coreean pentru reunificarea pașnică a țării... Considerînd că retragerea tuturor trupelor străine din Coreea reprezintă o condiție primordială

pentru soluționarea pașnică a problemei coreene, delegația cere retragerea trupelor americane și a celorlalte trupe străine într-un termen cât mai scurt din Coreea de sud, după exemplul retragerii voluntarilor poporului chinez din Coreea de nord.

DECLARAȚIA DELEGAȚIIBI

*Dragă
prietene
Charles,*

Îți mulțumesc foarte mult pentru scrisoarea ta. Înțeleg prea bine îngrijorarea ta în legătură cu tensiunea primejdioasă ce s-a ivit în fața coastei de sud-vest a țării mele. Voi încerca cu dragă inimă să-ți explic aceste probleme. După cum știi, în regiunea aceea există mai multe insule chinezești: Taiwan, Penhuledao, precum și Quemoi, Matsushan, insule de pe coasta provinciei Fukien. Încă din secolul III al erei noastre, chinezii au cucerit primii aceste insule care aparțin Chinei cam de o mie de ani. În 1360, dinastia chineză a instalat administrația pe aceste insule, cu 400 de ani înaintea independenței Statelor Unite. Până la războiul chino-japonez din 1894—1895, insulele au fost chinezești. După război, Taiwan și Penhuledao au devenit colonii japoneze. Dar insulele au fost reluate de la coteropitorii japonezi de China după sfârșitul celui de-al doilea război mondial, fapt tot atât de rațional și de înțeles ca și reluarea Alsaciei și Lorenei de către Franța de la coteropitorii germani la sfârșitul primului război mondial.

Aruncă-și ochii pe harta Chinei: Taiwanul se află doar la oreo sută de mile marine de provincia Fukien. Pe cei 35.961 km² ai suprafeței sale trăiesc 7.600.000 de compatrioți de-ai noștri, dintre care marea majoritate (în afara unei minorități naționale — kaoshanii) vorbesc aceeași limbă și au aceleași moravuri și obiceiuri ca și locuitorii continentului chinez.

Pe scurt, Taiwan și Penhuledao sînt teritorii chinezești. Faptul este dovedit nu numai prin acorduri internaționale ca declarația de la Cairo, acordul de la Potsdam, semnate în comun de China, Marea Britanie și Statele Unite, ci înseși Statele Unite au confirmat acest lucru în repetate rânduri în documentele lor oficiale.

Taiwan, Penhuledao, fiind teritorii chinezești, eliberarea acestor insule de către poporul nostru este, așadar, o treabă internă a Chinei și o continuare a unificării naționale, nefiind aci nici o problemă de amenințare a vreunei țări oarecare.

Ce se petrece totuși în clipa de față? Forțele armate ale Statelor Unite ocupă Taiwanul de 8 ani și depun toate eforturile pentru a sprijini clica trădătorilor lui Cian Kai-și, care întreprinde fără încetare acte de sabotaj împotriva continentului chinez. Statele Unite intervin astfel în treburile interne ale Chinei și lansează împotriva ei o agresiune săfășă. Ei au sporit de curind sprijinul dat lui Cian Kai-și, pentru ca acesta să-și intensifice acțiunile de sabotaj, folosind insulele de coastă Quemoi și Matsushan.

Statele Unite își concentrează forțele armate în această regiune și au violat apele teritoriale și spațiul aerian al Chinei în mai multe rânduri. Toate aceste acțiuni agresive ale Statelor Unite duc la tensiunea actuală din această regiune și la amenințarea împotriva păcii în Extremul Orient și în lume.

Problema este, așadar, limpede. Pentru scăderea tensiunii din această regiune nu există decît o singură soluție: Statele Unite să-și retragă forțele armate din Taiwan, să înceteze orice intervenție și orice provocare, iar poporul chinez să fie lăsat să-și soluționeze singur propriile sale probleme.

Dragă prietene, dorința poporului nostru și a tineretului de a elibera Taiwanul și celelalte insule chinezești este nezdruincată. Nu putem uita că frații și surorile noastre din Taiwan mai gem încă sub ocupația agresorilor. Iubim pacea, dar nu o putem cere cu prețul suveranității și al teritoriului nostru. Nu orem război, dar, dacă Statele Unite ni-l impun, vom lua armele și vom lupta împotriva agresiunii și pentru pace.

În lupta noastră dreaptă ne bucurăm mereu de sprijinul și de simpatia popoarelor și a tineretului iubitor de pace. Vă mulțumim din toată inima. Sîntem convinși că victoria finală va fi a noastră.

Sper că ți-am putut fi de folos cu aceste cîteva rînduri.

Cu salutăările mele prietenești
LI CIANG-HUA (Pekin)

Tineretul Chinei populare demonstrează împotriva acțiunilor agresive ale trupelor americane în regiunea Taiwan

Seminarul internațional „Utilizarea energiei atomice și liniștea”, la care au participat 50 de persoane din 30 de țări, și-a ținut lucrările timp de 8 zile, în luna august, în localul Universității din Moscova. Patronat de F.M.T.O. și de U.N.E.S.C.O., seminarul a fost organizat de Comitetul Organizațiilor de Tineret din U.R.S.S.

Un program minunat

Studentii și tinerii savanți din numeroase țări — Argentina, Austria, Albania, Brazilia, Bulgaria, Marea Britanie, Danemarca, India, Kenia, Polonia, R.A.U., Statele Unite, U.R.S.S. etc. — au ascultat cu cea mai mare atenție rapoartele unor savanți atomiști bine cunoscuți, ca profesorii A. Krasin, V. Modestov și alții.

Raportul dr. A. Lebedinski, despre căderile radioactive și consecințele lor pentru omenire, a trezit un interes deosebit. Liniștea din sală nu era întreruptă decât de zgomotul declanșatoarelor pentru traducerea sincronizată și al aparatelor de filmat.

Rapoartele au alternat cu excursii care, după părerea fizicianului englez John Cox, „nici nu puteau fi mai bine organizate”.

Participanții au vizitat institute de cercetări științifice, facultăți, Expoziția industrială a U.R.S.S., dar punctul culminant al programului l-au constituit, după părerea tuturor, cele două excursii: la Centrala atomică a Academiei de Științe a U.R.S.S. și la Dubna, „orașul atomilor supuși”.

Giganticul sincrofazon a produs asupra tuturor o impresie puternică. „Am citit și auzit multe despre acest aparat. Cunoașteam principiul schemei sale, cifrele ce îl caracterizează puterea. Totuși, acceleratorul din Dubna, unic în felul său, ne-a tăiat literalmente răsuflarea. Sintem fericiți să știm că energia sa este folosită pentru binele omenirii” — iată părerea tinerilor specialiști chinezi Van Fan-din, Yan-fan și Cen Tsun-cian.

Când a început discuția?

Prevăzută pentru ultimele zile ale seminarului, discuția despre mijloacele de înlăturare a primejdiei războiului atomic a început mult mai curând.

— Care este cauza tensiunii internaționale actuale?

— Cum să menținem pacea?

— Care este rolul tineretului în lupta măreață pentru pace?

Întrebările acestea îi pasionau pe participanții la seminar, care se străduiau să le găsească răspuns.

Părerii diferite s-au ciocnit între ele. Pacifismul și lupta activă pentru pace își aveau partizanii.

Îngrijorarea s-a putut citi în discursurile a numeroși delegați. Pe toți îi neliniștea situația din Orientul Arab. Tinerii japonezi au cerut retragerea imediată a trupelor americane și britanice din Liban și Iordania.

Pacifismul nu este suficient; este necesară lupta activă pentru pace împotriva extinderii monopolurilor — acesta a fost răspunsul prietenesc dat de reprezentanții Argentinei, Sudanului și ai altor țări studentului american Walter Sheider.

— Este timpul să acționăm rapid și hotărât, au declarat delegații Africii Negre și ai Franței, ai Keniei și ai Uniunii Sovietice.

În ciuda ciocnirii dintre părerii, la seminar a domnit spiritul prieteniei. Discuția a arătat că tinerii studenți, cercetători și savanți sînt de acord asupra unui punct esențial: energia atomică nu trebuie folosită decât în scopuri pașnice.

Numai în scopul păcii

Comunicatul final a fost aprobat în unanimitate de participanți.

Tinerii din Europa, Asia, Africa și America au declarat limpede:

„Conștienți de primejdia utilizării energiei atomice — această descoperire imensă a spiritului omenesc — în scopuri războinice și distructive, ne pronunțăm cu hotărîre pentru interzicerea completă a armei termonucleare, pentru distrugerea stocurilor de bombe și pentru încetarea imediată a experiențelor ce creează nesiguranța zilei de mâine, otrăvesc pămîntul, apa și atmosfera și cauzează un prejudiciu ireparabil sănătății milioanei de oameni de pe glob.”

„Declarăm în mod hotărît: *Energia atomică nu trebuie folosită decât în scopuri pașnice*”.

Tinerii au fost, de asemenea, unanimi în aprecierea rezultatelor seminarului.

„Asemenea întâlniri... dovedesc că la studenții din toate țările și de toate părerile se pot găsi interese comune și o bază solidă de colaborare” — astfel s-a exprimat Joseph Van Den Reisen, din Africa Neagră.

„Seminarul a avut mare succes” — a declarat Mussa Khamid, student sudanez.

„Seminarul a consolidat legăturile de prietenie dintre tinerii din diferite țări și a arătat limpede că năzuința noastră comună este pacea” — a declarat studentul columbian Camilo Monroy. Credem că toată lumea este de acord cu el.

Seminarul a luat sfîrșit. Trenurile și avioanele au dus participanții pe diferite continente. Tot atît de diferite sînt și destinele viitoare ale acestor 50 de tineri ce au legat prietenie, în acea lună, august, pe Colinele lui Lenin. La despărțire și-au promis cu toții, reciproc, să lupte pentru o pace strălucitoare, unde nu va exista loc pentru dușmănie și pentru bubuitul tunului.

ATOMUL SĂ SLUJEASCĂ PACEA!

de la corespondentul nostru L. VISEN

1. La seminar. Tineri veniți din Danemarca și din China.
2. La Dubna, participanții seminarului în fața sincrofazonului urieș.
3. Între două sesiuni de lucru, participanții seminarului stau de vorbă cu profesorul Blohințev, directorul Institutului unificat pentru cercetări nucleare.

CÎNTECUL FOLCLORIC BRITANIC

de MALCOLN NIXON

Avîntul crescînd al muzicii folclorice și al cîntăreșilor folcloriști devine tot mai popular în Marea Britanie (nu ar fi exagerat să vorbim de o dezvoltare pe scară întinsă), și influența lui salutară se manifestă prin faptul că tineretul se interesează tot mai mult de acest domeniu al artei.

Muzica folclorică nu este în Marea Britanie un lucru pe care cineva l-a scos afară din umbră. Nu ai decît să cutreieri puțin țara noastră pentru a-ți da seama că în Scoția, Țara Galilor și Irlanda mai sînt încă vii tradițiile folclorice, iar bogăția muzicii și a cuvintelor ce au rezistat de-a lungul secolelor mai este apreciată și cîntată de un mare număr de persoane. În aceste regiuni, problema ce se ridică în muzica și dansul folcloric a fost mai ales ca ele să fie degajate de prezentarea lor formală și să se creeze un material nou, solid, bazat pe tradițiile și limbajul folcloric... Tentativele academice de a crea forme de cîntece și dansuri au alterat adesea veselia și căldura naturală pe care tinerii îndeosebi le asociază cu muzica și cu dansul, iar lipsa de îndrăzneală în reinnoirea materialului a produs adesea o oarecare stagnare.

Pe de altă parte, în Anglia, revoluția industrială izgonise, de peste 150 de ani, aproape în întregime bogatul patrimoniu folcloric englez, înăbușîndu-l mai ales în orașe mari ca Londra. Perioada aceasta lungă de îndepărtare a sursei muzicale de bază a avut un efect negativ asupra sentimentului sau aprecierii oamenilor față de tradițiile folclorice.

Totuși problema fundamentală rămîne, și munca excelentă a marilor culegători de muzică populară, ca Cecil Sharp, a cărui activitate pasionată a salvat, fără îndoială, cea mai frumoasă parte a acestui patrimoniu, trebuie să mai facă încă față problemei de a ști cum să se întoarcă înapoi de-a lungul secolelor și să se reintroducă ceea ce s-a pierdut cu timpul și care — să o spunem deschis — răsună ciudat în urechile celor mai mulți tineri din orașele englezești.

Vorbînd de pe o bază foarte generală, există numai două linii care au marcat un progres în acest domeniu. În primul rînd, societățile de muzică folclorică existente, care s-au străduit să culegă și să catalogueze o mare parte din cea mai bună muzică folclorică. Munca lor, orientată spre școli și instituții, a jucat și mai joacă încă un rol neprețuit, dînd muzicii folclorice orientarea ei vitală.

În al doilea rînd, există o mișcare al cărei debut timid se situează spre sfîrșitul anului 1930 și care a căutat printr-o prezentare viguroasă și vie (capabilă să asigure un public numeros) să obțină îndeosebi aprecierea tineretului. Ea oferă un izvor neseecat direct alimentat de cîntecele minerilor, ale feroviarilor, ale matoșilor, soldaților, ale muncitorilor textiliști.

O bună parte din această muzică folclorică a orașelor este aspră, severă, dar de o adevărată vitalitate, uneori foarte puternică. Bineînțeles, se folosește și materialul din zonele rurale, dar, datorită muncii unor culegători, ca Ewan MacColl și A.L. Lloyd, muzica aceasta viguroasă

și vioaie (nu din aceea cu nimfe și păstori) este menită să prindă rădăcini și să ajute la crearea cîntecului modern scris în limbaj folcloric.

Anul trecut s-a putut înregistra nașterea unor cluburi de muzică folclorică, iar creșterea vînzării discurilor folclorice este remarcabilă. Cel ce vizitează Londra poate ușor găsi prilejul să asiste la reprezentații de muzică folclorică, unde tineretul se duce nu numai pentru a asculta, ci și pentru a învăța.

Exact cu un an în urmă, s-a organizat chiar un club de noapte cu numele „Hoote-nanny”, după titlul unui club asemănător constituit la New York, sub conducerea unor artiști folcloriști eminenți ca Peggy Seeger.

Dar din America nu am împrumutat decît numele clubului. Încă de la început s-a subliniat (fără să se impună ca o regulă) că tinerii cîntăreși și instrumentiști britanici trebuie să se adape la sursele britanice, atît de vaste și de bogate, pe care vor trebui să le prezinte în stilul lor propriu. Artiștii americani nu au decît să prezinte muzica folclorică a țării lor (cu toate că nu e o regulă strictă), dat fiind că o pot face mai bine decît noi, britanicii. Scopul nostru este să-i atragem pe tinerii noștri, fără să-i grăbim, spre concepția că lucrurile din Marea Britanie sînt bune nu pentru că ne vin din America; pot fi la fel de valabile, și chiar mai bune uneori, cînd provin din propriile noastre surse. Imitația aceasta servilă a tot ce este american a încununat-o mișcarea „skiffle”,

care a dăunat în mod considerabil jazului. Încurajarea acestei imitații ar însemna să punem reînnoirea cîntecului folcloric în același coșciug.

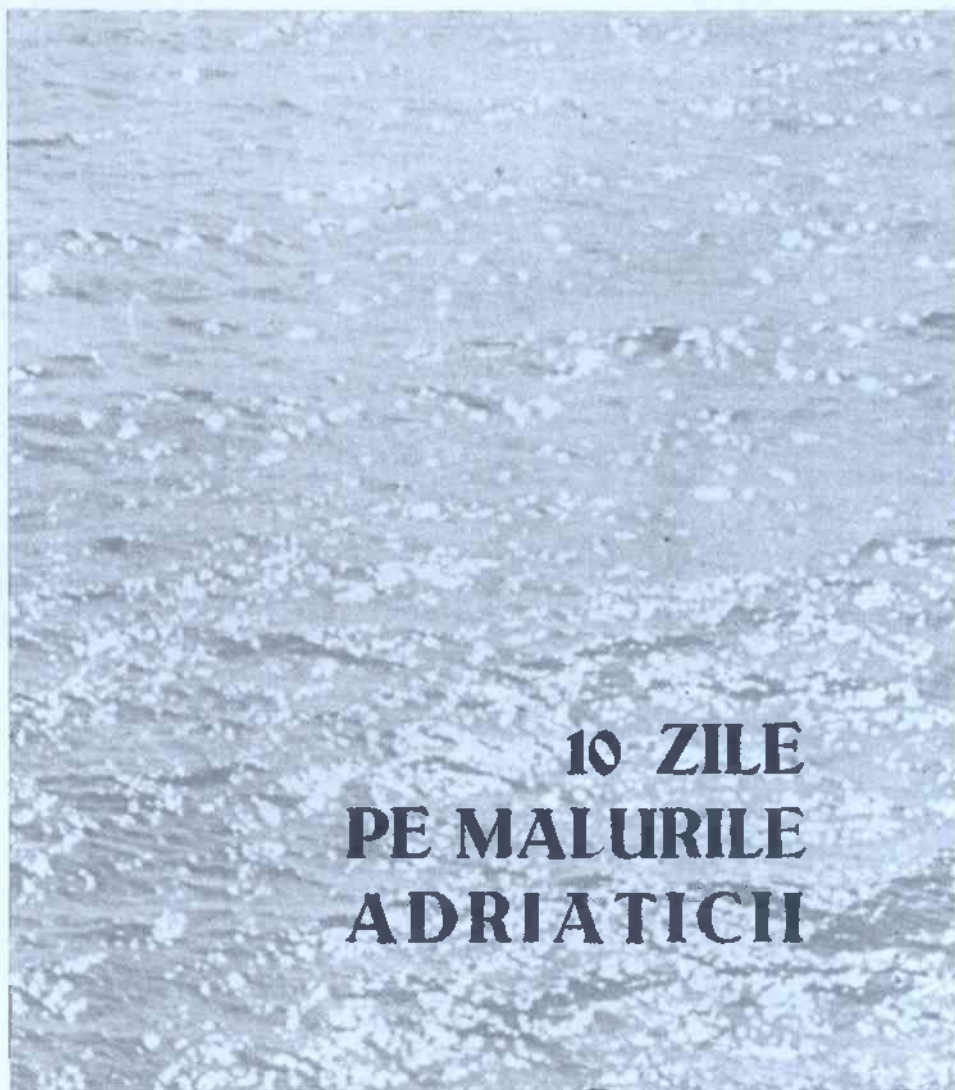
Se întîmplă foarte adesea să auzim cîntînd, în vizită la noi în țară, artiști americani, ca Peggy Seeger, Dean Gitter, Guy Carawan și Ralph Rinzler, și să-i auzim apoi pe unii dintre cei mai buni artiști britanici, de-ai noștri, cîntînd aceleași cîntece în versiunea originală, fiindcă, logic vorbind, o bună parte din muzica folclorică americană își are rădăcinile în Europa, iar baza bogatelor tradiții ce există astăzi în America provine în bună parte de la emigranții europeni și africani.

Îmi amintesc foarte bine de o ocazie cînd Dean Gitter, voind să arate la „Hootenanny” că fiecare din cîntecele pe care le cînta erau original americane, s-a dovedit că toate erau de origine britanică. Într-adevăr, a început să cînte un cîntec din Goana după Aur, sigur că britanicii nu l-au auzit niciodată. Și chiar așa era. Dar cînd s-a așezat la loc, s-a ridicat Ewan MacColl și a amintit că, cu vreo zece ani în urmă, a înregistrat printre minerii din minele de sare din Northumberland un cîntec asemănător pe care l-a și cîntat pentru a ne dovedi asemănarea. Apoi, spre marea distracție a publicului, a demonstrat că un anumit număr din acești mineri emigraseră în Lumea Nouă, unii devenind, firește, căutători de aur și aducîndu-și cîntecele cu ei. Nimeni nu poate nega importanța unor astfel de incidente, dar lupta pentru a-i face pe tinerii noștri britanici să fie mîndri de imensul lor patrimoniu folcloric capătă un mare avînt tocmai cînd asemenea exemple stimulează interesul și aprecierea.

Muzica folclorică, aprecierea ei și dorința de a o executa și cînta urmează o linie ascendentă în Marea Britanie. Este de la sine înțeles că de multe ori succesul acesta îi atrage pe cei din „Tin Pan Alley”, care au căutat întotdeauna să stoarcă bani din tot ce poate fi comercializat.

Totuși cel mai important în toate acestea sînt poate aspectul formelor de prezentare, legătura dintre concertele de balade și de „blues”, unde muzica folclorică și jazul sînt vecini, succesul formei radiofonice a prezentării dramatice ce folosește atît limbajul folcloric cît și jazul (așa cum o exprimă Balada lui John Axon despre mecanicul de pe locomotivă ce-și dă viața pentru a împiedica o catastrofă), marele interes ce leagă prezentarea muzicii folclorice de jaz și de teatru; toate acestea demonstrează că alături de formele cele mai frumoase ale tradiției noastre de muzică folclorică se vor găsi și forme noi, simțămintele fundamentale provenind din moștenirea trecutului și îmbogățite de propria noastră generație.

Nu căutăm să facem aci o profeție, nici nu s-ar putea spune că ne așteptăm să cucerim publicul din toată țara — departe de aceasta, dar renașterea muzicii folclorice, forța virilă a prezentării și formele noi vor contribui să-și exercite influența asupra tineretului în anii ce vin... și — cine știe? — nu este exclus ca într-un an sau doi să se simtă efectele...

10 ZILE PE MALURILE ADRIATICII

Seminarul intitulat „Tineretul și cultura de astăzi”, la care am participat, a fost organizat din inițiativa Tineretului Popular Iugoslav și s-a ținut la Dubrovnik, pe malurile Adriaticii.

Împreună de zece zile, voci tinere, exprimînd spiritul sistemului social din țările lor de origine, au discutat despre nevoia educației culturale, despre formele acestei activități și despre influența colaborării internaționale asupra culturii diferitelor țări.

În cadrul temei generale, pe care am menționat-o mai sus, s-au discutat patru subiecte speciale. Toate patru au fost introduse de reprezentanți ai vieții culturale iugoslave — autori, actori, artiști-pictori și conducători ai tineretului. După aceasta, reprezentanții diferitelor țări și organizații și-au expus părerile.

Bozinov, reprezentantul Bulgariei, din Uniunea Tineretului Dimitrovist, a prezentat o dare de seamă interesantă despre realismul socialist. El a explicat rolul realismului socialist în dezvoltarea culturală a țării sale și influența pe care o exercită asupra educației tineretului.

Tînărul Bill Rose, student american, venit la seminar cu ajutorul Comitetului American al Serviciului Prieteniei (American Friends Service Committee), a sprijinit punctul de vedere că orice slăbiciune și eroare din viața culturală a Statelor Unite trebuie atribuite marii libertăți de expresie și de acțiune. Cînd s-a ajuns însă la discutarea problemelor rasiale din Statele Unite, la persecutarea unor artiști mari, ca Paul Robeson sau Charlie Chaplin, și la efectele dezastruoase ale unei anumite literaturi, ale televiziunii și ale cinematografului asupra tineretului, în rîndurile cărui crește criminalitatea, s-a dovedit că și Bill Rose avea mult de profitat în urma unui schimb de păreri de genul acesta.

Cu cît înaintau discuțiile, cu atît mai bine se completau reciproc cele patru teme, iar dezbaterile au evoluat înspre chestiunile practice: „Ce este bun și ce este rău în cultură” și „Cum poate ajuta colaborarea internațională la ridicarea conștiinței și la participarea activă a tinerilor la viața culturală a țării lor și a lumii”.

S-a mai discutat și despre importanța unor evenimente ca festivalurile culturale și seminariile restrînse, iar pe de altă parte despre festivalurile mondiale, care permit contacte culturale pe scară întinsă. Reprezentantul tineretului iugoslav, Vlado Obradovici, a vorbit îndelung despre cum va contribui la schimburile culturale de nivel înalt o manifestație atît de importantă ca cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului, ce se va ține la Viena în iulie-august 1959.

Se poate lesne imagina că zece zile nu constituie o perioadă prea lungă pentru adîncirea unui asemenea subiect. De aceea, mai mulți participanți au subliniat că organizațiile internaționale vor trebui să țină seamă într-o mai mare măsură de nevoile culturale ale tineretului și că vor trebui de asemenea să ia inițiativa unor activități comune menite să apropie tinerii din diferite țări pentru a continua discuții de genul acesta și a ajunge la un nivel de cultură mai înalt.

F. WILLISTON
secretar al F. M. T. D.

În fotografia noastră: Ewan MacColl cîntînd într-o seară la clubul „Hootenanny”

SUB SEMNUL SOLIDARITĂȚII

În luna septembrie s-a inaugurat în districtul din nordul orașului Khartoum o nouă școală secundară care, desigur, nu-și are seamă-nul în lume. Nu pentru că ar avea o clădire deosebit de modernă, mare sau remarcabilă dintr-un punct de vedere sau altul, dimpotrivă: școala nu este nici mare, nici modernă și nici cei 45 de elevi nu reprezintă o cifră extraordinară. Și cu toate acestea, școala are ceva deosebit: ea este darul federației noastre către tineretul sudanez, este rodul solidarității internaționale. În multe țări, tineretul a colectat bani vărsându-i la Fondul solidarității. Iar, la rindul său, federația noastră, în cadrul activităților ei pe anul acesta, a pus la dispoziția tineretului sudanez mijloacele necesare pentru deschiderea unei școli secundare.

La celălalt capăt al lumii, pe insula indoneziană Sumatra, în timp ce se termina școala din Khartoum, tinerii se întruneau pentru a ști cine va fi ales să plece pentru câțiva ani la studii în Uniunea Sovietică. Trebuie să vă spunem că organizația indoneziană Tineretul Popular Indonezian (Pemuda Rakjat), membră în federația noastră, a primit din partea Fondului solidarității internaționale câteva burse studențești la mai multe școli superioare din Europa. Organizația Pemuda Rakjat s-a evidențiat în luptele împotriva rebelilor, făcând multe sacrificii eroice. Recentă bursă a fost alocată drept stimulent acestei organizații.

Cele două exemple arată ce s-a putut face anul acesta cu Fondul internațional al solidarității creat de F.M.T.D. Dar mai sînt multe alte exemple; astfel, la dispoziția tineretului din țările slab dezvoltate ale Africii, Asiei și ale Orientului Apropiat și Mijlociu au fost puse 32 de burse. Cîteva din organizațiile noastre membre au obținut mașini de scris, echipament sportiv și instrumente muzicale. Prieteni grav bolnavi au avut posibilitatea să fie îngrijiți în clinici speciale. Cu prilejul zilei de 24 aprilie, Ziua tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistență pașnică, s-au dat 5.000 de dolari, precum și numeroase haine și îmbrăcăminte Secretariatului permanent al conferinței solidarității africano-asiatice pentru refugiații algerieni, iar 500 de dolari au fost dați pentru victimele bombardamentului barbar din satul Sakkiat Sidi Youssef. Organizația noastră membră din Pakistan a primit aceeași sumă drept ajutor în lupta sa împotriva holerei, iar alți 3.000 de dolari au fost trimiși sanatoriului de studenți din Calcutta. Ar trebui nenumărate pagini pentru a mai cita alte zeci de exemple. Cazurile menționate mai sus arată însă felul în care federația noastră își desfășoară întreaga ei activitate în spiritul aplicării statutului său, pentru „a promova și a da cât mai mult ajutor organizațiilor de tineret a căror muncă este împiedicată fie de situații speciale — mai ales în țările coloniale și slab dezvoltate —, fie în caz de calamități...”

Kusumastuty (în picioare) din Djakarta a obținut din partea F.M.T.D. o bursă în Europa

O Singur

Soarele strălucitor de tulle luminează cîmpul (U.R.S.S.). Briza ușoară mîngîie cîmpul costt, l.

Sînt vocile tinerilor veniți din 20 de țări, retulul, organizată de Comitetul Organizațiilor S.C.I. (Serviciul Ciottl Internațional).

În cele 15 zile ale sederii lor în tabără, minînd construcția Casei tinerilor crescători de Din tabără au făcut parte membrii unor mai diferite. Cu toate acestea, în cursul zilelor milite mare, internațională, a tineretului.

Numeroasele convorbiri și discuții, excursiile industriale și a instituțiilor sociale, posibilitatea de îngăduitt tinerilor să-l cunoască mai bine pe co.

Tabăra a dovedit încă o dată că tinerii aceea, tinerii din tabără și-au alăturat protestul potrioa interbenței americane și britanice în Lib organiza cel de-al VII-lea Festival Mondial al

Fotografiile noastre vă oferă doar cîteva panfil o vor păstra mult timp vie.

1. După o veche tradiție rusească, oaspeții au mește darul care reprezintă dovada stimei colhozni.
2. O scurtă pauză îngăduie aflarea ultimelor și
3. Conform unei hotărîri unanime, înaltea floca tineretului unei din țările reprezentate în tabără.
4. Zidurile Casei tinerilor crescători de vite internațională unifică. Chinezul Tia Și-min, francezul Da cărămida din mină în mină.

...ă familie mare

...sfârșită a colhozului „Stalin” din regiunea Belgorod
 ...urechile noastre ajung crîmpete din diferite limbi.
 ...tabăra internațională de muncă voluntară a tîne-
 ...tneret din U.R.S.S., sub patronajul F.M.T.D. și

... — băieți și fete — au realizat o muncă bună, ter-
 ...și strîngînd fînul de pe mai multe zeci de hectare.
 ...antzatti de tendințe politice și religioase din cele
 ...ecute împreună, au format cu toții o singură fa-

...ntilniri cu tîneretul, vizitarea întreprinderilor în-
 ...bserva viața de toate zilele a colhoznicilor le-au
 ...sotiellici de aceeași vîrstă, precum și năzuințele lor.
 ...treri deosebite pot trăi și munci împreună. De
 ...celula al tuturor oamenilor de bună-credință în-
 ...Iordania. De aceea, ei au salutat ideea de a se
 ...etului și Studenților în 1959 la Viena.

...agini din viața de tabără, a cărei amintire partici-

V. CH.

...miști cu pîine și sare. Francezul Charles Grossman pri-

...ese se cîntă în cor. Și de fiecare dată se execută imnul

...ridicate în ritm rapid de tînerii care formează o familie
 ...ancheur și germanul Volker Kobelt abia au timp să treacă

Reporterul NU TREBUIE SĂ SE MIRE

E ora prinzului. Oamenii s-au dus acasă să mănânce. Strada principală a comunei e aproape pustie. Nici la gospodăria colectivă nu mai e nimeni. A rămas numai paznicul de zi, un bătrîn cu mustăți de cavalerist, a cărui vigilență abia i-au satisfăcut-o o delegație elegant șampilată și două legitimații vizate pe anul în curs. Moșul mînca și el tacticos dintr-un sufertaş, sorbind zgomotos borșul de miel. După o tentativă nereușită de a-l provoca la o discuție, am plecat prin curte să casc gura pe la niște panouri. Apoi, pentru că moșul tot nu-și terminase prinzul, am intrat prin grajduri să văd cum arată vitele. Grajdul era foarte frumos și modern. Caii erau aliniați doi câte doi, despărțiți prin stănoage de lemn. Ordine ca la militarie. Curățenie pe jos, lună, caii bine țesălați, cu mîncare destulă în iesle. Și aici era pustiu. Mă uitam singur în dreapta și-n stînga, cercetînd caii de la distanța legală. Moștenind încă de mic copil o aversiune împotriva cabalinelor năbădăioase, m-am retras repede într-un colț la prima nechezătură a unui noațen care mă privea fioros. În clipa aceea, de la spate, aud o voce calmă, plină de blîndețe:

— Nu vă speriați, că nu dă cu piciorul.

Era un băiat de vreo 18 ani, buclat și roșcovan, care ședea lungit pe niște paie și citea la lumina unui bec, al cărui fir îl prelungea pînă jos, deasupra capului.

— Ce faci? îl întreb eu, negăsind ceva mai inteligibil pe moment.

— Citesc.

— Ce citești?

— O carte, îmi răspunde el laconic, dîndu-mi de înțeles că l-am întrerupt din lectură într-un moment nepotrivit.

— Văd și eu că-i o carte. Dar ce anume?

— Balzac. „Moș Goriot”.

Un tînăr grăjdar îl citește pe Balzac! Interesant. Cu toate astea însă n-am rămas uimit. Șeful meu direct din redacție mi-a făcut odată observația că un reporter care rămîne mereu cu gura căscată cînd vede ceva mai deosebit e un reporter slab. Reporterul bun nu trebuie să se mire niciodată. Or, eu, avînd despre mine o părere bună, m-am hotărît să nu mă mai mir de nimic.

— Și-ți place? îl întreb blazat.

— Dumneata n-ai citit-o?

— Nu. (Sper că vă dați seama c-am mințit!)

— E extraordinară. Mi-a plăcut mai mult decît „Eugénie Grandet”. Chiar și decît „Cezar Biroteau”.

— Dar despre Tolstoi ce părere ai?

— Care, Lev sau Aleksei?

— Lev.

— Am citit numai „Invie-

rea” și „Război și pace”. „Ana Karenina” mi-a furat-o cineva într-o zi de-aici, de la grajd.

— Și nu bănuiești cine ți-a luat-o?

— Am mirosit eu. Cred că-i Șpil Gheorghe. Dar după ce-o citește mi-o aduce el singur înapoi. Nu mi-o lua el, dar nu sînt decît două la bibliotecă și sînt date pe la oameni. Se caută foarte mult.

(Întîmplarea asta mi-a sugerat o însemnare intitulată „Răpirea Anei Karenina”, dar șeful meu, un cetățean onest și temperat, m-a făcut să înțeleg că titlul acesta ar fi mai potrivit pentru un roman de aventuri, gen spre care dovedesc înclinații.)

Asta a fost numai o paranteză. Seara m-am dus la căminul cultural — o clădire cu două etaje (nu e singura în comuna Miercurea, mai sînt vreo 4-5) cu o sală imensă, plină de ornamentații clasice și cu o scenă destul de mare. Cînd am ajuns acolo, în sală nu era nimeni. Pe scenă, în spatele cortinei, se auzea un pian cîntînd. Evident, am cugetat eu, pianul nu cîntă singur, trebuie să fie cineva prin apropierea lui. Așa că am băgat capul pe sub cortină și m-am uitat, apoi m-am urcat sus neobservat. Într-adevăr, la pian, așezată pe un scăunel cu ghivent, era o fată cu codițe care cînta transpusă. Deși nu pricep prea bine muzica, îi respect totuși pe muzicieni. Așa că am ascultat pînă la capăt bucată respectivă, după care am încercat să-mi exercit meseria.

— Cînti de mult la pian?

— Numai de un an, de cînd a cumpărat căminul pian.

— Ești profesoară mi se pare, nu?

— Nu, eu sînt colectivistă.

— Aha! (Nu m-am mirat, să știți!) Și-ți place pianul?

— Foarte mult. Președintele gospodăriei a spus că mă trimite să dau examen la Conservator.

— Cum te cheamă?

— Amalia Popa.

— Ia spune-mi, Amalia, ce cîntai adineauri?

— Ceva de Liszt. (Ea de fapt nu mi-a spus „ceva de Liszt”, ci chiar numele adevărat al lucrării, dar eu n-am reținut-o.)

Amalia mi-a mai cîntat apoi marșul din „Aida” și un fragment de Enescu. Între timp, scena s-a umplut de băieți și fete. Se repeta o piesă de actualitate, din viața colectivităților. Barbu Liviu — băiatul pe care l-am găsit citind în grajd — juca rolul unui îndrăgostit persecutat de părinții fetei, oameni cu concepții înapoiate. Băiatul ăsta juca atît de firesc și degajat, cu atîta căldură și poezie, încît am rămas fără să vreau uluit. Nu știu dacă partenera sa (Ama-

lia, pianista) îi plăcea... și-n afara scenei, dar cînd i-a făcut declarația de dragoste era atît de transfigurată de patimă, ochii îi licăreau atît de omenește încît chiar și cel mai „înghetă” critic de teatru l-ar fi lăudat în câteva sînduri.

După echipa de teatru au făcut repetiție echipa de jocuri populare și fanfara, condusă de un bătrîn care ridica în sus și-n jos, vertical, un baston cu măciulie de aramă. Dintre toți interpreții ieșea în evidență un flăcău blond și solid cît un urs, care sufla cu nădejde într-un trombon sclipitor. După ce și-a terminat programul și fanfara, m-am dus pe sus, pe la sala de șah. Aici, un puști de 14 ani, ajutor de tractorist, a dat un simultan la 7 mese (eu, recunoscut, am fost învins cel dintîi printr-o frumoasă combinație pe aripa dreaptă, țînînd seamă că înaintam de la nord spre sud). Apoi am vizitat sala de lectură și am stat de vorbă cu bibliotecara, o fată drăguță, cu ochelari, care mi-a înmînat o listă plină de cifre, dintre care nu transcriu decît numărul cărților — 13.485 — și numărul cititorilor — 914 —, dintre care 76% tineri.

În timp ce mă interesam cu emoție dacă a existat prin comuna lor vreun cetățean mai curajos care a citit o cîrtică modestă ca volum, pe care am compus-o mai de mult, din proprie inițiativă și exclusiv în timpul liber, simt că mă trage cineva de mîneacă. Era tînărul acela solid pe care l-am remarcat cîntînd la trombon. Mi s-a recomandat: Villy Teiss, campion regional la lupte libere. Campionul m-a rugat să cobor pînă jos, într-o sală de sport. Aici am putut vedea cu ochii mei o echipă de gimnastică formată din fete — fete „de la țară”, collectiviste —, al cărui antrenor era. Le-am fotografiat din toate unghiurile. Aveau grație, aveau și ceva dezinvoltură. La „bară” erau însă cam fri-coase. Luaseră și ele un premiu pe regiune. Asta era una dintre realizările cele mai formidabile ale comunei, după părerea mea. Înființarea echipei s-a făcut cu greu. Fetele nu prea voiau să se dezbrace în fața băieților, care făceau anumite glume înapoiate. În afară de asta, mamele le-au ocărît nișel la început, pe motiv de nerușinare. Acum însă toate astea sînt de domeniul trecutului. Acum nimeni nu se mai rușinează privindu-le, nimeni nu se mai miră că fetele din comună au făcut o echipă de gimnastică. Numai eu m-am mirat nișel, iară însă să-i spun asta șefului meu, care are impresia că reporterul care se miră de orice fleac ar trebui să se lase de meserie.

ION BĂIEȘU

SPRE CEL DE-AL VII-LEA FESTIVAL

„UREZ MULT SUCCES CELUI DE-AL VII-LEA FESTIVAL“

Programul celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților oglindește într-adevăr scopul acestei întâlniri a tineretului, indiferent de ideologia fiecărui țânăr. Programul propus pentru cel de-al VII-lea Festival va oferi tinerilor din toate țările prilejul de a se întâlni, de a se cunoaște, el va oferi o tribună internațională tinerilor talente, permițându-le să se prezinte într-o atmosferă de prietenie sinceră. În lumea actuală, ctnd neîncrederea și lipsa de înțelegere dintre națiuni împiedică soluționarea unui mare număr de probleme vitale, asemenea festivaluri constituie un aport neprețuit nu numai pentru ca tinerii, ci și ca popoarele din diferite țări să se apropie unele de altele.

Cu aceeași mare plăcere am aflat că Viena a fost aleasă ca loc al celui de-al VII-lea Festival. Sint convins că acest oraș, sediu foarte vechi al culturii și tradițiilor celor mai bogate, va adăuga cu acest prilej un alt punct gloriei sale. Sint sigur că, prin sprijinul lor ferm și colaborarea lor sinceră, cetățenii Vienei vor face ca festivalul acesta să fie unul din cele mai frumoase evenimente.

Urez mult succes celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

TRIGUNA SEN
primarul orașului Calcutta

AJUTOR RECIPROC ȘI LOTERIE

A ș vrea ca cel de-al VII-lea Festival al tineretului să ridice de- viza sa „PACE ȘI PRIETENIE“ la o înălțime atât de mare încât aceste două cuvinte îndăștitoare să lumineze calea pe care să o urmeze tinerii din lumea întreagă ce doresc fericirea și pacea.

Tineretul trebuie să semene pacea și prietenia, fiindcă acestea reprezintă cheazăia viitorului său luminos.

Cređ că de cea mai mare valoare în toate pregătirile pentru cel de-al VII-lea Festival este patronajul tinerilor din țările mai slab dezvoltate de către cei din țările bine dezvoltate din punct de vedere economic. Ajutorul acesta frățesc nu numai că a înlesnit sutelor de tineri din țări îndepărtate să oină la festivaluri, dar el a contribuit și la stringerea prieteniei dintre ei, demonstrând astfel eficacitatea ajutorului reciproc.

În țara noastră organizațiile de tineret au organizat o loterie care a avut mare succes în rindurile tinerilor. S-au colectat astfel mulți bani pentru reușita celui de al VI-lea Festival.

Cređ că aceste două măsuri pregătitoare ar trebui folosite și pentru pregătirea celui de-al VII-lea Festival.

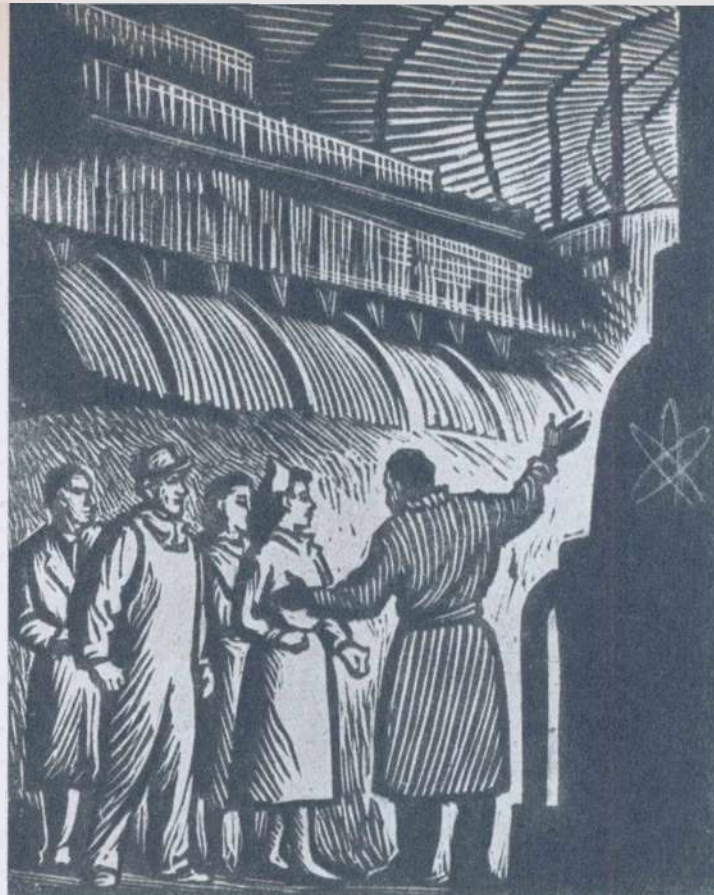
PAVEL SUHOTIN
Rostov, U.R.S.S.

DACĂ SUCCESUL CELUI DE-AL VII-LEA FESTIVAL AR DEPINDE DE MINE...

Dacă succesul celui de-al VII-lea Festival ar depinde de mine, ar fi de pe acuma mai mult ca asigurat. Sint din toată inima și cu tot entuziasmul pentru realizarea lui, fiindcă sint convins că prin cunoașterea reciprocă a tinerilor din lumea întreagă, prin înțelegerea reciprocă a problemelor lor va putea fi asigurat viitorul fericit al întregii omeniri.

Parcă văd tinerii din lumea întreagă, însușeșiți de patima lor intensă pentru libertate, de dorința de a se întâlni și de a se cunoaște, indiferent de naționalitatea și de apartenența lor politică sau religioasă, străbătând oceanele și continentele pentru a se regăsi la Viena, în vara anului 1959, îndeplinind astfel porunca: „Iubiți-vă unii pe alții“.

LUIS MENDEZ
deputat argentinian

Forța nucleară trebuie să fie pusă în slujba medicinei și industriei pentru bunăstare și progres.

Gravură de A. BELTRAN

TINERII ARTIȘTI MEXICANI SE BUCURĂ NESPUS DE MULT DE APROPIEREA CELUI DE-AL VII-LEA FESTIVAL

Pentru tinerii artiști, festivalurile au o importanță mare, fiindcă ele le oferă posibilitatea de a face schimb de păreri, de experiență și de opere, îmbogățind astfel cunoștințele fiecăruia.

Efectele acestea pozitive nu sint însă exclusiv personale. Conform metodelor colective de muncă din atelierul nostru, resimțim cu toții influența pozitivă a festivalurilor. Pe lângă aceasta, datorită contactelor stabilite, am procedat la schimburi de opere, schimburi foarte roditoare ce vor ajuta manifestarea ideilor noi în domeniul artei.

Iată de ce tinerii artiști mexicani se bucură nespus de mult de apropierea celui de-al VII-lea Festival și se pregătesc să colaboreze la succesul lui.

ALBERTO BELTRAN
președintele Atelierului de artă grafică populară, deținătorul premiului I de gravură de la prima Biennială Inter-americană, ținută în Mexic, iunie-august 1958

O MUNCĂ PENTRU PACE

Unul din factorii fundamentali în formarea caracterului unui ținăr este spiritul de înțelegere dintre toate popoarele, indiferent de rasă, apartenență politică sau religioasă.

A face totul pentru ca tinerii din toate țările să se întâlnească și să stabilească legături de prietenie înseamnă a înădura primejdia războiului, a munci pentru pace.

Festivalul tineretului, care din 1947 are loc o dată la doi ani, urmărește acest obiectiv.

Realizarea viitorului festival la Viena nu poate aduce decât elogii spiritului democrat de care a dat dovadă guvernul austriac, colaborând astfel la unitatea solidă a tinerilor din lumea întreagă.

OTTO DA ROCHA E SILVA
industriș și președintele Biroului pentru dezvoltarea comerțului exterior, Brazilia

PROGRAMUL CELUI DE-AL VII-LEA FESTIVAL MONDIAL (II)

Cel ce a participat la vreunul din festivalurile trecute își va aminti desigur de întâlnirile tinerilor pe profesii ca de una din părțile cele mai interesante ale programului festivalului. Întâlnirile acestea oferă tinerilor din cele mai diferite țări, dar cu aceeași ocupație, prilejul de a se întâlni și de a discuta timp de citeva ceasuri problemele profesiei lor.

Programul celui de-al VII-lea Festival a prevăzut și o serie de întâlniri de felul acesta.

Dăm mai jos lista lor.

Întâlnirea tinerilor muncitori din construcții

Întâlnirea tinerilor muncitori metalurgiști

Întâlnirea tinerilor muncitori din industrie energetică și electrotehnică

Întâlnirea tinerilor muncitori feroviar

Întâlnirea tinerilor mineri

Întâlnirea tinerilor muncitori din industria pielăriei și tăbăcării

Întâlnirea tinerilor muncitori din industria alimentară

Întâlnirea tinerilor muncitori tipografi

Întâlnirea tinerilor muncitori din industria chimică

Întâlnirea tinerilor muncitori din industria textilă

Întâlnirea tinerilor muncitori din confecții

Întâlnirea tinerilor învățători

Întâlnirea tinerilor ziarști

Întâlnirea tinerilor muncitori agricoli

Întâlnirea tinerilor țărani, fermieri și dijmași

Întâlnirea ucenicilor, elevilor și educatorilor din școlile profesionale

Întâlnirea tinerilor funcționari din industria particulară

(va urma)

ACOLO UNDE DOMNEȘTE DISCRIMINAREA ÎMPOTRIVA MAJORITĂȚII POPORULUI

Pentru a înțelege ce este discriminarea rasială în învățământ în Africa de Sud, trebuie menționat decretul, numit Decretul educației bantu, adoptat de parlamentul Uniunii Sudafricane spre sfârșitul anului 1953 și care reprezintă unul din decretele cele mai discutabile din ultimii ani.

Decretul fusese precedat în 1949 de desemnarea Comisiei indigenilor, sub președinția dr. Eiselin (ministru pentru problemele indigenilor). Delimitările puterii comisiei erau următoarele:

1. Formularea principiilor și scopurilor educării indigenilor ca rasă independentă, ținând seamă de trecutul și prezentul lor, de pretențiile lor calitative rasiile inerente, de caracteristicile lor distinctive, de dispozițiile și nevoile lor după condițiile sociale mereu schimbătoare.

2. Măsura în care trebuie modificate sistemele existente ale învățământului primar, secundar și profesional pentru indigeni și sistemul de învățământ al corpului didactic indigen, conținutul și forma învățământului, pentru a-l face conform sus-numitelor principii și scopuri și pentru a-i pregăti pe indigeni în mod mai eficace pentru ocupațiile lor viitoare.

Ca atare, decretul nu dezvăluia prea multe. Efectul său însă este că învățământul școlar african nu se mai află în mâinile autorităților provinciale, ci devine sarcina unui organ central (și anume al Departamentului pentru problemele indigenilor). Ministrul acestui departament are puterea absolută de a hotărî probleme ca, de pildă, conținutul învățământului școlar afri-

can, condițiile de serviciu ale învățătorilor, înscrierea și stabilirea școlilor.

Ministrul pentru problemele indigenilor și actualul prim-ministru, dr. Verwoerd, și-au arătat intențiile mai ales atunci când legea a fost luată în discuție în parlament, în luna septembrie 1953.

Principiul conducător al politicii doctorului Verwoerd este că, din cauza poziției pe care o ocupă în societatea sud-africană, indigenii trebuie să capete o educație specială.

Celelalte efecte ale acestei legi nu sînt decît mijloace ce servesc la atingerea scopului principal. Cele mai importante din aceste efecte sînt:

a) Toate școlile misionarilor vor fi preluate de stat, exceptînd cazul cînd sînt capabile să se întrefină dintr-o subvenție foarte redusă.

b) Cheltuielile pentru educația africanilor vor fi fixate pe viitor la suma de 8.500.000 de lire, iar bugetele pentru mărirea școlilor trebuie să rezulte din impozitele speciale aplicate africanilor, și așa supralîncărași de impozite.

c) Vor fi mai mulți școlari, dar orele de școală au fost împărțite în două programe, fiecare de trei ore, în locul celor 4 ore și jumătate cum se obișnuiesc.

d) Programul de învățură din școlile africane se limitează.

„MATEMATICA NU ESTE NECESARĂ PENTRU AFRICANI”

Dr. Verwoerd spune că sistemul de învățământ școlar ce funcționează în prezent nu este ceea ce le trebuie africanilor fiindcă „le dă sentimentul de a fi oameni diferiți, de a nu fi membri ai comunității bantu, ci membri ai unei comunități mai largi”.

Cum va fi atunci învățământul cel nou?

Dr. Verwoerd a dat un răspuns foarte clar la această întrebare:

„De ce să înveți matematica pe un copil bantu cînd nu se poate folosi de ea în practică? Învățămîntul nu poate la urma urmei să fie ceva cu totul abstract. El trebuie să educe oamenii în conformitate cu posibilitățile lor de viață...” și mai departe... „este necesar să dăm indigenilor o educație în acord cu politica de stat”.

„EDUCAȚIE INDEPENDENTĂ PENTRU INDIGENI”

Primului ministru nu i-a fost rușine să admită că educația dată indigenilor are drept scop să le imprime sentimentul că ei nu valorează altcît europenii.

Am cîtuși multe din observațiile primului ministru fiindcă ele arată, fără nici o posibilitate de îndoială, că scopul educației bantu este indoctrinarea politică în sensul cel mai pur. Scopul ei este să modeleze caracterul copilului african pentru a-l face să se armonizeze cu un tip de societate bazată pe ceva ce nu este decît o teorie politică rasistă.

Important însă, mai ales pentru universități, este faptul că noul învățământ școlar pentru africani va diferi prin conținutul său de învățămîntul europenilor. Deoarece universitățile acestora dau o educație generală, adică nu o educație specială „rasială”, este îndoielnic dacă studenții africani educați după un program special vor fi calificați pentru educația universitară fără vreun examen special de admitere.

Astfel se poate înțelege foarte bine de ce guvernul a hotărît să închidă universitățile existente și să stabilească universități speciale de trib.

S. K. VENKATRATHNAM

NE SCRIU CITITORII

117 semnături — în ciuda corsetelor de ghips

Am primit scrisoarea următoare de la cititoarea noastră Lore Bachmann, grav bolnavă într-un spital și ținută de doi ani la pat într-un corset de ghips:

„...Acum am două vecine care sînt, ca și mine, ținute la pat în corsete de ghips și care ar vrea, ca și mine, să aibă corespondenți. Am putea fi, așadar, considerate ca un mic club de corespondență. Adresa noastră ar putea fi: Clubul de corespondență, la Lore Bachmann; în felul acesta, și Edith, și Eva-Maria ar putea primi scrisori. Au amîndouă 21 de ani, iar eu am 25. Am dori să corespondăm în limbile germană, engleză și rusă, despre literatură, filme, muzică (inclusiv muzică de dans), arta folclorică, dar mai tînti de toate despre actualități și despre viața femeilor din alte țări.

În ciuda corsetelor noastre de ghips am colecționat 117 semnături pentru eliberarea Djamiliei Bouhired.

Sîntem profund indignate din cauza hotărîrii criminale a majorității din «Bundestag» și protestăm energic împotriva înarmării atomice. Dorim să trăim sănătoase și în pace într-o Germanie unificată ce va fi creată cu ajutorul confederației.

LORE BACHMANN
Clinica Reifenstein, Poșta Leinfelde
Camera 55, R.D.G.»

Muncim pentru înlăturarea războiului...

Scriu scrisoarea aceasta din dorința arzătoare de a lua contact cu un cititor și pentru a adînci relațiile noastre prietenești prin scris.

Trăim de fapt într-o țară mică, dar cu mare densitate de populație, într-un colț al Extremului Orient. Dar, după cum știți, probabil, este unica țară din istoria omenirii al cărei popor și-a vărsat sîngele prețios în modul cel mai groaznic sub efectul exploziei diabolice a bombei atomice. În secolul acesta atomic, resimțim necesitatea urgentă de pace și prietenie. Iar

acum ne alăturăm cu tărie la cauza păcii și a fericirii globului nostru și vrem să contribuim și noi în mod constant la aceasta.

În sfîrșit, țin să observ că putem face foarte mult prin schimbul de corespondență, care ne dă posibilitatea să ne putem bucura împreună de acest pămînt minunat al progresului, de opera de prietenie la care muncim pentru a înlătura războiul.

TATSUO IWAMA
Nagoya City, Japonia»

Un prieten al „Tineretului lumii” ne povestește...

În primul rînd consider revista o publicație de mare valoare, ce contribuie mult la înțelegerea, prietenia și pacea mondială. După părerea mea, prezentarea revistei este atrăgătoare. Revista cuprinde toate subiectele ce pot interesa tineretul.

M-am abonat mai tînti la «Tineretul lumii» pentru a-l putea prezenta în ramura sindicală al cărei secretar sînt, pentru ca membrii ucenici să poată citi această publicație. Acțiunea aceasta a încurajat doi membri să se aboneze.

Acum mă tem că nu o voi mai putea citi regulat, dat fiind că au trecut sanii de aur ai tineretului.

L. W. MORTON
N.S.W., Australia»

... Aceeași dorință: să trăim în pace...

Studenții noștri duc o viață liberă, pașnică și plină de activități menite să înfrumuseze țara lor natală de care sînt pe drept mîndri.

Ei ar dori să cunoască viața și munca studenților din alte țări și să lege prietenie cu ei.

Sînt tineri care în timpul liber se duc la cinema sau la strand. Alții se dedică sporturilor sau muzicii... Dar toți au aceeași dorință simplă: să trăiască în pace și să îndeplinească o muncă folositoare țării și poporului lor, fie că sînt fii de muncitori, de țărani sau de capitaliști, sau că au sarcini și caractere diferite.

TRAN NGOC BICH
Hanoi, Republica Democrată Vietnam»

O consolare...

«Tineretul lumii» atinge subiecte atît de variate încît devine uimitor. Prin el avem o idee despre ce realizează tinerii din celelalte părți ale lumii în lupta pentru pace și prietenie, despre care auzim vorbindu-se atît de pușin pe aici.

Mă tem însă că nu pot contribui cu nimic la «Tineretul lumii», nefiind nici scriitor, nici poet și nici desenator...

J. CUMMINGS
Sutherland N.S.W., Australia»

★

Putem să te liniștim ea și pe alții alți cititori ai noștri: nu este necesar să fii artist sau scriitor, e de ajuns să scrii ce simți, ce vezi.

REDACTIA

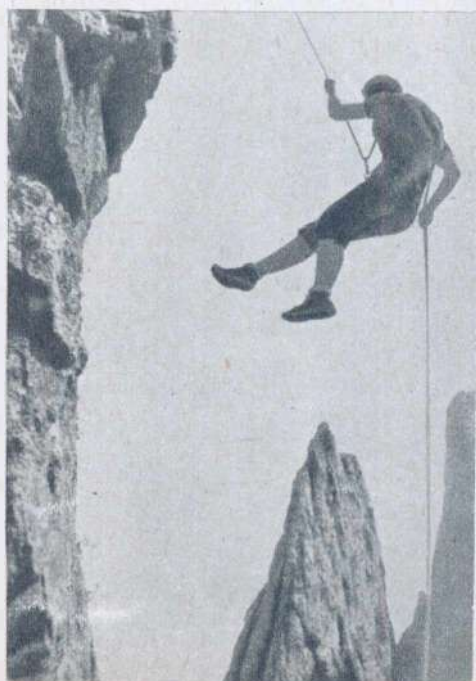

Fotograf alpinist

Mă numesc Sabin Doctor și sînt student la Facultatea de geologie din Cluj, România. Una din pasiunile mele, atunci cînd mă aflu în munți, este fotografiatul. Este, bineînțeles, minunat să poți imortaliza o escaladare alpină sau alte amintiri ce dau atîtea emoții palpitate.

Vă trimit două fotografii cu aspecte din activitatea turistică și alpină a studenților clujeni, cu dorința ca ele să fie publicate în revista dumneavoastră. Una a fost publicată de gazeta «Viața studentescă» și a participat și la expoziția studenților clujeni, cealaltă este mai recentă și are ca titlu «Rapel în depresiunea Turdeii».

SABIN DOCTOR
Cluj, România»

activitatea tineretului sătesc

(DIN EXPERIENȚA FEDERAȚIEI GENERALE A CLUBURILOR SĂTEȘTI DIN R.A.U.)

de KHALED MUHYI EDDIN
președintele federației

Sectorul sătesc cuprinde cea mai mare parte din suprafața Republicii Arabe Unite. Locuită de majoritatea populației, partea aceasta este lipsită de aproape toate posibilitățile de dezvoltare sportivă, socială și culturală. Situația tineretului s-a îndreptat însă datorită cluburilor sătești, care au inițiat acțiuni sportive, sociale și culturale cu rezultate foarte bune. De aceea se caută să se facă tot posibilul pentru a se organiza cluburi în toate sectoarele sătești ale republicii.

Cluburile sătești

Cluburile sătești sînt centre de antrenament sportiv și cultural, precum și centre de necienție pentru îndeletnicirile manuale,

pe care tinerii le pot învăța în timpul liber. Din acest punct de vedere, ele se aseamănă cu diferite centre de învățămînt. Cluburile sătești le asigură tinerilor activități generale ce cuprind diferite domenii, ca cel sportiv, cultural sau economic.

Se acordă o mare importanță cluburilor sătești, ele reprezentînd centre de atracție pentru tineret și contribuind la ridicarea nivelului său de viață. Sarcina lor este să întocmească programe care să îmbunătățească situația tineretului sătesc. Este vorba de o îmbunătățire cît mai perfectă pentru a se ajunge la o viață plină de activitate socială și de încredere în sine. Astfel, tinerii vor învăța să-și asume responsabilități și, prin intermediul programului cultural, se vor obișnui cu simțul

respectului față de ceilalți și al supunerii față de legi; vor înțelege noțiunile de dreptate și datorie. Ei vor învăța, de asemenea, să pregătească la rîndul lor oameni ași și capabili să-și asume răspunderi, oameni care vor ști și ei să creeze mijloacele cele mai bune pentru ca tineretul sătesc să folosească timpul liber după un model perfect.

Scopurile clubului sătesc

Scopul clubului sătesc este ca tineretul de la sate să folosească cît mai bine timpul liber; cluburile au obținut rezultate bune din punct de vedere social, sportiv, sanitar, cultural, intelectual și economic.

Unul din vestitele monumente ale vechii culturi egiptene: templu din Luxor

Datoria clubului sătesc este să folosească mijloacele cele mai bune în vederea realizării scopurilor și proiectelor sale, dintre care cele mai importante sînt:

— Antrenarea tineretului sătesc la acțiuni publice, sociale și cooperatiste și pregătirea sa pentru a realiza diferitele sale activități pe baza întraajutorării.

— Îndrumarea tineretului sătesc spre cele mai bune metode agricole și orientarea vieții sale în așa fel încît să contribuie la ridicarea nivelului general de viață al întregului tineret de la sate.

centrelor polivalente se bazează pe faptul că mișcarea întreprinsă trebuie să fie globală și sincronizată și să tindă spre dezvoltarea activității tuturor sectoarelor vieții sătești, pentru ca acestea să poată da un randament complet.

Centrul polivalent trebuie să procedeze la executarea acestui program începînd de la înființarea lui. Organizația, administrația și personalul său trebuie stabilite și alese în funcție de obiectivul său fundamental, care-i impune ca datorie slujirea poporului, ridicarea nivelului de

aceste federații are ca sarcină controlul și supravegherea cluburilor sătești din provincia respectivă, precum și executarea indicațiilor Federației generale a cluburilor sătești (sediul central).

Scopurile Federației generale se pot defini astfel:

— Propagarea educației sportive, sociale și culturale, precum și organizarea timpului liber de care dispune tineretul sătesc.

— Organizarea de acțiuni sportive, sociale și culturale și pregătirea diferitelor sfaturi și informații.

— Organizarea festivalurilor și întrecerilor sportive ale tineretului sătesc.

— Încurajarea festivalurilor sătești și inițierea serbărilor sezoniere (de pildă, serbarea bumbacului, a grului, a portocalelor).

— Sprijinirea centrelor sportive în munca lor de propagandă sportivă la sate.

— Lămurirea scopului general al sporturilor la sate și îndrumarea cluburilor sătești și a federațiilor spre îndeplinirea sarcinilor lor de a îmbunătăți viața sătească.

Pregătirea diferiților antrenori și pregătirea modului de arbitraj a concursurilor.

— Organizarea congreselor și taberelor sătești și organizarea misiunilor și grupurilor ce reprezintă R.A.U. la congresele și taberele din străinătate.

— Educarea tineretului sătesc în sensul că, înainte de a fi un subiect de distracție, sportul are menirea să formeze caracterul.

— Reînvierea sportului arab și egiptean din timpurile vechi, precum și organizarea regulamentelor respective, reînvierea interesului pentru muzica și cîntecele populare antice.

— Schimbul de tineri dintre R.A.U. și celelalte țări arabe, dintre R.A.U. și lumea întreagă.

Îată politica urmată de Federația generală pentru a încuraja cluburile sătești să participe la următoarele programe:

Programul sportiv

a) Punerea în vigoare a regulamentelor și specificarea aparatelor și echipamentelor necesare, precum și a condițiilor speciale privitoare la arbitrajul competițiilor și jocurilor sătești.

b) Organizarea competițiilor locale între cluburile fiecărui „mudirieh”, precum și între cluburile diverselor „mudirieh” și așa mai departe.

Programele distractive și instructive: excursii în interiorul țării, teatru, dansuri și cîntece populare.

Programe referitoare la un scop: Îmbunătățirea mijloacelor agricole, a produselor agricole, a artelor și profesiilor sătești.

Program de schimb între tineri: studierea situațiilor sociale sătești; popularizarea științei și experiențelor științifice în rândurile populației sătești pentru a o ajuta să înfrunte mizeria și să-și realizeze scopurile și dorințele; schimbul de tineri de la sate între R.A.U. și celelalte state din lume.

Pentru a-și atinge scopul și a face demersurile necesare pentru aplicarea politicii sale, federația a organizat următoarele comitete:

1) Comitetul sportiv; 2) Comitetul social; 3) Comitetul relațiilor cu străinătatea; 4) Comitetul artelor sătești.

Federația își ia sarcina să mai organizeze și alte comitete pentru munca sa obișnuită.

Acesta a fost unul din programele revoluției noastre, care, la 23 iulie 1952, a deschis calea pentru ridicarea populației sătești atât de neglijate în trecut.

În toată țara a avut atunci loc o mare trezire socială, și din timpul acela a început mișcarea sfîntă pentru realizarea diferitelor scopuri ale revoluției.

Tinerii săteni egipteni sînt foarte bucuroși să cunoască prieteni din alte țări. Îată-i ieșind în întâmpinerea unor ziaristi romini care le-au vizitat de curînd țara.

— Încurajarea calităților naturale ale tineretului, folosind pentru aceasta diferite distracții, și antrenarea tinerilor la o viață multifaterală prin ridicarea nivelului lor intelectual.

— Organizarea de concursuri, spectacole de teatru, expoziții și reuniuni prietenești, pentru a-i ajuta pe tineri să se cunoască, precum și organizarea grupărilor de muzică populară.

— Organizarea de tabere de vară și de iarnă, precum și organizarea excursiilor pentru cunoașterea orașelor și provinciilor.

— Organizarea diferitelor competiții sportive.

Cluburile sătești se împart după cum urmează:

- 1 — Naționale
- 2 — Cooperatiste
- 3 — Centre sociale
- 4 — Cluburi ale reformei sătești,
- 5 — Centre polivalente.

Numărul de cluburi înființate pînă în prezent și afiliate Federației generale a cluburilor sătești ajunge la 408, ele cuprinzînd primele patru categorii.

Centrul polivalent

Scopul centrului polivalent este să asigure serviciile sociale, sanitare și culturale ale populației sătești și să ridice nivelul de viață din provincie prin dezvoltarea producției agricole și industriale, în așa fel încît să sporească venitul felahului. Drept urmare, felahul va deveni mai conștient de nevoile sale în domeniul sanitar, social, cultural, își va da seama de necesitatea cooperatizării, iar mișcarea de ridicare a nivelului general se va întinde în toate domeniile vieții de la sate, realizînd astfel renașterea întregii patrii.

În perspectiva aceasta, ideea creării

viață și activarea vieții din provincie. El cuprinde domeniile activității economice, sociale, culturale și sanitare.

Misiunea lui este să pregătească atât tinerii școlari cit și țărani în vîrstă pentru o viață fericită și productivă, ocupîndu-se astfel de două generații o dată, prima primind învățătura ziua, la școală, cealaltă frecventînd centrul seara, după muncă.

Muncile agricole și industriale

Cluburile urmăresc să inițieze femeile la o viață productivă și activă, să stimuleze bărbații ajutîndu-i să-și sporească randamentul, să elimine eforturile inutile și să folosească în mod inteligent multele ore libere ale felahului și ale familiei sale.

De aceea, clubul trebuie să-și concentreze întreaga sa atenție asupra agriculturii, creșterii viilor și a păsărilor de curte și asupra micilor industrii locale. El se va ocupa mai ales să introducă la sate cultivarea legumelor și a fructelor, plantarea arborilor și cultivarea plantelor productive pe o scară cit mai întinsă. Reforma aceasta face parte integrală din educația micilor săteni și din cursurile de perfecționare ale adulților. Pentru aceasta cluburile au adoptat un sistem ce împacă activitatea educativă cu cea socială, permițînd în mod efectiv ca această activitate să se extindă în tot satul.

Federația generală a cluburilor sătești

Federația generală a cluburilor sătești a fost înființată la 10 aprilie 1953 și lărgită cu 14 federații provinciale răspîndite în diferite părți ale republicii. Fiecare din

480.000

de elevi

Se acordă o atenție specială formării personalului tehnic provenit din clasa muncitoare. La admitere, școlile tehnice acordă prioritate elevilor de origine țărănească și muncitorească. În prezent, 65% din elevii acestor școli sînt de origine muncitorească și țărănească.

Răgunile locuite de minoritățile naționale, ce constituie circa 6% din totalul populației, sînt înapoiate atît din punct de vedere economic cît și cultural. Ele au în mod deosebit nevoie de specialiști și de tehnicieni. 17.000 de tineri din minoritățile naționale studiază acum în școlile secundare tehnice. În tot timpul studiilor, li se asigură grațuit învățătura, masa și casa. Elevii săraci și cei ce lucrează înainte în producție primesc burse.

După un plan dinainte stabilit, școlile formează cadre medii pentru diferitele ramuri ale economiei și culturii naționale. Se predau 260 de discipline, printre care prospectarea geologică, metalurgia, construcția mecanică, comerțul, contabilitatea, farmacia, puericultura, dansul, artele plastice etc. Durata studiilor este de la doi ani și jumătate la patru ani.

Una din caracteristicile esențiale ale învățămîntului tehnic din China este raportul strîns dintre teorie și practică. Școlile tehnice sînt foarte bine utilitate. Statisticile referitoare la un număr de 191 de școli industriale arată că ele posedă 413 ateliere, cca. 2.000 de laboratoare și 5.000 de strunguri.

Pe de altă parte, școlile sînt în raporturi strîns — și aceasta în urma unor contracte — cu uzinele și gospodăriile de stat din împrejurimi, pentru asigurarea unei mai bune formări practice a elevilor. Se obțin de la uzine proiecte și informații cu caracter tehnic și se folosește utilajul acestora. Programele analitice sînt elaborate în colaborare cu inginerii. În schimb, școlile ajută uzinele la organizarea cursurilor serale pentru muncitori.

În general studenții își petrec cam un sfert din perioada lor de studiu făcînd practică la gospodării și uzine. Înainte de a primi diploma, studenții trebuie să execute un proiect special, un fel de teză. Multe din aceste proiecte își găsesc apoi o utilizare practică în diferite întreprinderi.

Ca toate celelalte institute de învățămînt, școlile noastre secundare tehnice desfășoară activități ce leagă studiul de munca practică. Scopul acestor activități este îmbunătățirea calității învățămîntului nostru, aceasta prin combinarea teoriei cu practica și a muncii intelectuale cu cea manuală. Totodată școlile vor deveni autonome din punct de vedere financiar — cel puțin în parte —, iar guvernul va putea folosi mijloacele financiare astfel eliberate pentru crearea altor școli noi.

În zilele noastre, există în ateliere și laboratoare elevi care nu numai că studiază, ci produc pentru uzine sau cooperative agricole lucru de comandă. Astfel, Școala tehnică aeronautică din Pekin fabrică șerif complete de mașini care-i produc încasări de 2.600.000 de yeni anual. Munca productivă se execută întotdeauna în specialitatea elevului și se dovedește ca foarte folositoare pentru sporirea cunoștințelor practice. Și astfel se realizează un dublu scop: pe de o parte se contribuie la munca de construcție, pe de alta se îmbunătățește calificarea profesională a elevilor.

China și-a propus ca scop să ajungă și chiar să depășească Marea Britanie într-un răstimp de 15 ani în producția industrială; să ridice pînă în 1967 producția de cereale pînă la un nivel de două ori și jumătate mai ridicat ca cel atins în 1955, an în care s-a realizat o recoltă abundentă; să tripleze producția de bumbac. Astfel lucrează școlile noastre tehnice și tinerii noștri care știu perfect de bine ce rol important trebuie să joace în construirea țării.

CHAO CI

În cursul ultimilor doi ani, China a format peste jumătate milion de cadre în școlile sale secundare tehnice.

Există actualmente în China 728 de școli secundare tehnice, majoritatea din ele înființate după eliberare. Printre aceste școli, 284 sînt specializate în industrie și transporturi, 149 în agricultură și 182 în medicină și sănătate publică. Ele sînt frecventate de un total de 482.109 elevi, adică de patru ori mai mult ca în 1946, an în care s-a obținut cifra-record dinaintea eliberării. Cam un sfert din studenții sînt fete și aproape 260.000 urmează cursuri în legătură cu industria și transporturile. Pentru tinerii muncitori s-au înființat cursuri serale tehnice prin care să-și poată ridica nivelul profesional. Există, de asemenea, și un mare număr de școli agricole și de cursuri de învățămînt tehnic pentru tinerii de la sate.

1. Laboratorul de chimie al unei școli de agricultură din provincia Kiangsi, unde studenții învață și fac practică la o gospodărie agricolă
2. Studenții ai școlii „Fier și ojal” din Taiyuan își fac practica la o întreprindere din Tianjin
3. Yueh Ya-ting (dreapta) și Hsu Pao-mei, studenți în anul III la Școala Inginerilor aeronauticii din Sian

TINERII ȚĂRANI

DIN „LAGUNA”

ÎȘI APĂRĂ DREPTUL

DE A SE ORGANIZA

O mare animație domnea la 22 mai a.c. la primăria orașului Torreon. Într-adevăr, consulul general al Statelor Unite își anunțase vizita la „Comarea Lagunera”. Dar se punea o problemă, o problemă mică:

De 10 zile 7.000 de țărani cu familiile și uneltele lor de muncă făceau permanent de gardă în fața primăriei. Ei erau ferm hotărâți să nu se clintească de acolo pînă nu vor primi răspuns la cererea lor de înregistrare în „Sindicatul industrial al muncitorilor din producția agricolă din Comarea Lagunera”.

Țăranii ridicaseră corturi, iar femeile pregăteau de mîncare pe loc. O dată la două ore se organiza câte o manifestație de protest împotriva atitudinii dușmănoase a funcționarilor comisiei de conciliere și arbitraj, organ desemnat de lege pentru rezolvarea revendicărilor țăranilor.

Antecedente

În 1936, „peones” și țăranii fără de pămînt obținuseră prin luptă înverșunată și uneori sîngeroasă ca vreo 2.000.000 de familii să beneficieze de reforma agrară și să primească câte o bucată de pămînt. Dar aci se oprise reforma agrară: 3.000.000 de familii rămîneau fără pămînt, fără credite...

La Comarea Lagunera (care cuprinde o parte din statele Coahuila și Durango) sînt astăzi 45.000 de țărani, fii ai țăranilor ce primiseră pămînt și fii ai celor ce au trăit mai departe nenorociți și fără de pămînt. Ca să fie mai limpede vom adăuga că 70% din acești 45.000 de țărani sînt tineri între 16 și 30 de ani.

Ei muncesc în „ejidos” (un fel de cooperative agricole). „Micii proprietari” refuză în mod sistematic să respecte legea. Într-adevăr la Comarea Lagunera, „mica proprietate” nu este decît un mijloc de a înșela legea. Marii proprietari ce posedă mii de hectare împart pămîntul în fracțiuni mici, simulînd astfel „mica proprietate”. Și nu sînt rare cazurile cînd chiar unii dintre membrii autorităților se prezintă ca „mici proprietari”.

Sindicatul se constituie

În clipa cînd scriem articolul de față, bobocii bumbacului sînt în floare. Razele soarelui ard cu putere spatele gol al multor „pizcadores”, care străbat brazdele și culeg fulgii de „aur alb”. Ceea ce ar trebui să constituie bucuria tuturor căminelor de țărani devine foarte adesea motiv de tristețe. Din cei 45.000 de țărani fără pămînt, un mare număr își începe lungul exod peste granița spre fermele nord-americane, în căutare de lucru, în căutare de dolari. Ce ironie tristă constituie această fugă a brațelor de muncă, a energiilor... fenomen pe care economiștii

oficiali îl consideră ca „inevitabil” pentru a menține echilibrul rezervei monetare a țării noastre!

★

— De ce nu am organiza un sindicat pentru „peones”? spuse un tânăr țăran prietenului său într-o zi cînd se întorceau în țară după o perioadă de muncă în Statele Unite.

— De ce nu? Părinții noștri insistă într-una că numai astfel le-a fost posibil să lupte în 1936.

Jose Viesea, unul din actualii șefi ai mișcării de „peones agrícolas”, povestește cum s-a răspîndit ideea, cum a găsit sprijin la tineri și la adulți. Doar „micii proprietari” și-au manifestat dușmănia. Dar aceasta nu a împiedicat sindicatul să se dezvolte și să devină astăzi un organ ce numără peste 15.000 de muncitori agricoli.

Organizația are obiectivele următoare:

1. Lupta pentru obținerea recunoașterii sindicatului de către autorități.

2. Stabilirea unui contract de muncă colectiv, semnat de toate întreprinderile agricole ale regiunii.

3. Obținerea împrumuturilor stabilite de legea federală a muncii pentru asistență medicală, locuință, apă, școli etc.

După cum se vede, printre revendicări nu figurează lupta pentru pămînt. Totuși, dacă muncitorii agricoli ar obține aplicarea legii muncii, le-ar fi mai ușor să smulgă așa-zișilor mici proprietari o bucată de pămînt și uneltele necesare pentru a o cultiva ei singuri.

Lupta începe

Restul a urmat în mod spontan. S-a cerut înregistrarea. Răspunsul a fost negativ. S-a insistat. Din nou răspuns negativ. Autoritățile se făceau că nu aud, închideau ochii ignorînd mizeria profundă a țăranilor, ignorînd criza ce se lărgea ca o pată de ulei cuprinzînd tot mai mult întreaga țară. Era nevoie de un avertisment ferm și hotărît.

— Să facem permanent de gardă în fața primăriei, s-a propus. Și propunerea a fost acceptată de toți.

De îndată s-au format pichete, în timp ce alte grupuri străbăteau cartierele orașului Torreon și alte orașe din zona aceea, organizînd manifestații. Se mergea pretutindeni cu sapele și lopețile. Și peste tot erau primiți cu simpatie și solidaritate. Micii negustori le ofereau fructe, legume, alimente. Societatea cooperativelor agricole „E. Hormiguero” le împrumută un camion. Alții se duceau să întărească pichetele din fața primăriei din Torreon. Tineretul comunist le-a dat și el sprijinul său. Uniunea creditului cooperativelor agricole le-a oferit un ajutor economic. Acțiunea era în toi.

La 22 mai, seara, conducerea mișcării s-a întrunit, recunoscînd că trebuia luată o hotărîre. Mișcarea obținuse de acum un rezultat pozitiv cu mobilizarea maselor largi. Trebuia multă vigilență față de amenințarea cu represalii a comisiei de conciliere. S-a hotărît așadar să se facă apel la Curtea Supremă. A doua zi pichetele din fața primăriei se împrăștiau, dar numai pentru a organiza manifestații prin toată zona.

Datorită acestor manifestații puternice, autoritățile au hotărît să nu întreprindă nici un fel de represalii, iar consulul general al Statelor Unite și-a amînat vizita.

Astfel au luptat „peones agrícolas” pentru recunoașterea organizației lor. Și ei se pregătesc să organizeze alte lupte puternice pînă la victoria finală.

1958

MANUEL GONZALEZ SALAZAR

„Peones agrícolas” din „Comarea Lagunera” s-au întrunit purtînd uneltele lor de lucru — Torreon, Mexic.

tinereții cubane

FACE APEL

la tinereții lumii

Către organizațiile internaționale de tineret (W.A.Y., C.O.S.E.C., F.M.T.D., U.I.S., J.O.C., Y.M.C.A., Y.W.C.A., I.S.M.U.N. etc.);

Către organizațiile de tineret din toate țările;

Către tinerii din toate țările.

Dragi frați,

Dorim ca în mijlocul zgomotului infernal al bombardamentelor, al țipetelor de durere, al torturilor, al lacrimilor mamei ce-și văd fiii căzând în orașe și la sate să ajungă la voi vocea luptătorilor cubani, vocea tinereții cubane, al cărui apel la libertate și independență va fi auzit cât timp va mai rămâne un singur tânăr în viață.

Insula noastră este scaldată în sânge. Camarila lacomă a lui Batista și Tabernilla este hotărâtă să facă orice pentru a se menține la putere.

CAMPANIA BRUTALĂ DE EXTERMINARE

În întreaga provincie Oriente, în regiuni din provincia Camaguey (Las Ma-boas, Guaimara și centrul Eldei) și în provincia Las Villas (Sierra de Escambray), toate locurile ce au văzut acțiunea guerrillerosilor populari comandați de Fidel Castro și care luptă cu arma în mână împotriva armatei tiraniei, Batista a transformat forțele armate ale națiunii într-un instrument de asuprire și de moarte îndreptat împotriva poporului. Guvernul a declanșat o „campanie de exterminare” brutală ce s-ar putea compara cu cea folosită de armata hitleristă împotriva țărilor ocupate ce se revoltau.

Bombardamentele aeriene nu sînt îndreptate numai împotriva munților și pădurilor ocupate de guerrilleros, ci și împotriva localităților din împrejurimi. Unele din aceste localități, ca La Lima și Las Mercedes, au fost devastate, după bombardament, de soldații infanteriei. Batista a repetat în La Lima și Las Mercedes „vitejiile” lui Hitler de la Guernica și Lidice.

Guvernul își propune să condamne la înfometare pe țăranii și muncitorii agricoli dintr-o vastă regiune a Sierrei Naestra (provincia Oriente). El organizează o blocadă care să împiedice culesul cafelei și nu dă voie muncitorilor zilieri, ce lucrează aici an de an, să plece în munți.

Printr-un efort deznădăjduit, regimul a concentrat mai multe mii de soldați în regiunile afectate de acțiunea guerrillerosilor.

În ciuda covârșitoarei sale superiorități militare, regimul nu poate cauza nici o înfrângere mai serioasă forțelor guerrillerosilor, ci, dimpotrivă, a suferit el câteva înfrângeri rușinoase.

Aceasta se datorește faptului că soldații nu se arată prea dispuși să moară pentru cauza nedreaptă a camarilei guvernamentale, că moralul guerrillerosilor este foarte ridicat fiindcă ei posedă eroismul firesc celor ce luptă pentru o cauză dreaptă. Pe de altă parte, în timp ce populația sătească urăște armata care o bombardează, îi siluiește femeile, îi ia vitele și îi masacrează fiii, aceeași populație ajută grupurile de guerrilleros ce luptă pentru libertate, le furnizează alimente, medicamente și arme, îndemnându-și cei mai buni fii să se alăture acestor grupuri.

MOARTEA ȘI TEROAREA ÎN ORAȘE

În orașe și sate, teroarea lui Batista atinge limite neconcepute încă. La mijlocul lui iunie, în plină zi, într-o clădire centrală a capitalei, poliția a doborât două fete cu pistolul. Aceste fete, în vîrstă de 19 și 20 ani, erau surorile Giral. La Santiago de Cuba, al doilea oraș al țării, nu trece zi să nu fie asinați cîte zece, cincisprezece și chiar douăzeci de tineri din opoziție.

În fabrici și la locurile de muncă, corpurile de represiune și agenții lor—camarila sindicală a guvernului, în frunte cu Eusebio Mujal, — spionează și urmărește muncitorii, arestează, torturează, condamnă și asasinează pe militanții din opoziție. Ei organizează interogatoriile, întocmesc fișele „subversivilor”, amenință cu concedierea și dau afară pe orice muncitor care și-a exprimat o opoziție sub o formă oarecare. Lista lungă a conducătorilor proletari asinați cuprinde tot mai multe nume, ca cel al lui Finale, conducătorul tinereții dintr-o fabrică de zahăr din Sagua la Grande.

Instituțiile de învățămînt se află în aceeași situație ca și uzinele. Universitățile au rămas închise. În fața porților școlilor staționează mașinile poliției, și elevii sînt percheziționați la intrare. În fiecare școală, poliția întocmește registre pentru elevii mai combativi și le interzice să intre în clase, îi urmărește, le percheziționează domiciliul și-i constrînge la exil și clandestinitate pe toți cei ce reușesc să evite închisoarea sau moartea.

BATISTA DOREȘTE O PACE DE CIMITIR

În timp ce vorbește despre pace și despre un „climat electoral”, regimul menține în suspensie garanțiile constituționale și ține în vigoare legile monstruoase ce autorizează elementele proguvernamentale „pînă la asasinarea” oricui, fără arestare sau judecată prealabilă, pentru simpla bănuială că „a intenționat să organizeze o grevă”.

Un fapt ce dovedește falsitatea și cinismul purtătorilor de cuvînt guvernamen-

tali este legea mai recentă de „indulgență” față de deținuții politici. Săptămîni de-a rîndul guvernul a anunțat promulgarea unei legi de iertare a citorva deținuți politici. Decretul despre care este vorba trebuia să garanteze indulgența față de 16 luptători din rezistență. Dar aceștia — cum a fost cazul lui Aldo Santamaria și al lui Alfredo Benitez — au fost din nou arestați în clipa cînd păseau afară pe ușa închisorii și supuși timp de mai multe zile unor torturi bestiale.

AMESTECUL STRĂIN

Principala forță de sprijin a regimului este Departamentul de stat al Statelor Unite. Sprijinul acesta este uneori fatis, alteori camuflat, după cum tirania pare să fie mai mult sau mai puțin stabilă.

Trebuie respinse declarațiile d-lui Foster Dulles, după care rebelii ar dori „să provoace” intervenția Statelor Unite în disputa cubană. Intervenția aceasta există de altfel și se manifestă prin ajutorul diplomatic, financiar, politic și militar pe care Statele Unite îl dau guvernului lui Batista.

Dragi frați,

V-am descris pe scurt situația îngrijorătoare ce domnește în patria noastră de la 9 aprilie.

Cunoaștem frumoasele voastre acțiuni de solidaritate, pentru care vă mulțumim infinit și care ne dau forțe în lupta noastră sfîntă pentru libertate.

Vă rugăm: continuați și întăriți acțiunile acestea!

Denunțați față de opinia publică a țării voastre „campania de exterminare” brutală pe care guvernul nostru o folosește împotriva revoluționarilor și împotriva populației din trei din cele șase provincii ale Cubei.

Arătați protestul vostru viu față de reprezentanții diplomației cubane.

Adresați-vă Organizației Națiunilor Unite, protestînd împotriva violării drepturilor omenestii de către guvernul cuban și mai ales împotriva „campaniei de exterminare”.

Cereți Departamentului de stat din Statele Unite să înceteze livrarea de arme regimului Batista și să nu mai intervină în disputa cubană.

Sprijiniți patrioții constrînși să se exileze!

Faceți ca solidaritatea voastră morală și materială să ajungă în ceasul acesta de îngrijorare la națiunea întemeiată de Jose Marti.

FRONTUL STUDENȚESC NAȚIONAL (F.E.M.)
FRONTUL TINERILOR ELECTRICIENI (F.E.)
UNIUNEA TINERETULUI MUNCITOR ȘI STUDENȚESC (U.J.O.E.)
SOCIETATEA STUDENȚILOR DIN FACULTATEA DE FILOZOFIE A UNIVERSITĂȚII DIN HAVANA

(extrase)

Havana, 6 iulie 1958.

DIN MUNȚII REBELI

ARMATA REVOLUȚIONARĂ „26 IULIE”

TERITORIUL CUBAN LIBER, 27 Iunie 1958

Dragi prieteni,

Din munții rebeli ai provinciei orientale, de pe teritoriul cuban liber, lansăm acest apel urgent către tinerii din lumea întreagă, în numele tinerețului, care, sacrificând totul, este dispus să moară sau să învingă mai bine decât să trăiască sub înrobirea rușinoasă, într-o clipă ce va fi hotărâtoare în istoria noastră. Facem apel la voi, cerându-vă să vă uniți eforturile cu ale noastre — căci noi nu vom părăsi lupta oricât de neegală ar fi ea —, să ajutați tineretul unui popor frate să scape de exterminare, să ajutați un popor oropsit, înrobii cu cruzime de cea mai joshnică clică de asasini pe care i-a cunoscut preodată o națiune.

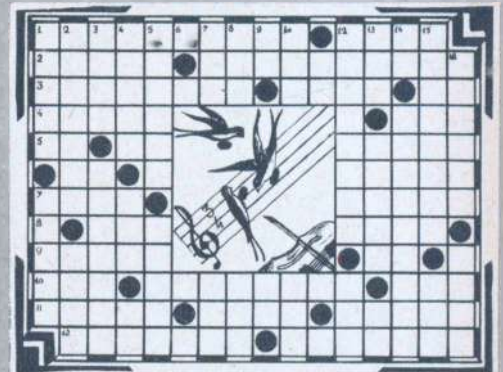
... Tineretul cuban s-a răscolit și într-un avânt impetuos a încălecat pe un armăsar neîmbălnzit pornind într-o goană neînfrinată ce nu mai poate fi oprită; nu mai există decât o singură alternativă: ori îmbălnzim armăsarul, ori de nu acesta ne trânteste jos și ne nimiceste. De tine depinde aceasta, tinere cuban, tinere din America Latină, tinere din orice țară a lumii. Dacă păstrezi o tăcere indiferentă, te faci complicele celor ce ne asasinază astăzi și te vor asasina pe tine mâine. Ce importanță are dacă ești american din nord sau sovietic, chinez sau venezuelez? Sintem cu toții frați.

Dincolo de frontiere, de limbă, de păreri politice, de credințe religioase, aparținem cu toții marilor familii universale a tinerețului, ce înfruntă aceleași probleme, suferă aceleași consecințe și trăiește sub aceleași amenințări. În fața acestei situații să cîntăm cu toții același imn de speranță, stînd cot la cot, cu fruntea sus și cu piciorul ferm, să luptăm cu toții împreună pentru pacea și fericirea viitoare, să cucerim binele comun pentru fericirea tuturor.

(Extras din apelul adresat tineretului lumii de Raul Castro, comandantul forțelor ce luptă împotriva dictatorului Batista în Cuba, forțe ce domină mai multe zone ale țării. Raul Castro este fratele lui Fidel Castro, șeful mișcării „26 iulie”.)

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

PUȚINĂ MUZICĂ

ORIZONTAL: 1) Compozitor român cu o largă inspirație din muzica populară — Așa cum sînt numai secunde, terțele, sextele și septimele în muzică; 2) Autorul cîntecului „Tropa-tropa” — Servește la execuția unei piese muzicale; 3) Cîntec de Eugen Koffler — Cîntăreți străvechi la greci — Două note fa în muzică germană; 4) Melodie de dans — Formație vocală; 5) Bun..., dar fără cap! — Măsură de timp — Așa cum trebuie intonată o notă; 6) Una din cele patru note cu care solfegiau grecii — Care nu are ton (fem.); 7) Joc în ritmul muzicii (pop.) — Capitala Perului; 8) Catedrală mareașă — Cuvînt din refrenul cîntecelor populare românești; 9) „Seară de...”, cîntec de Tulikov — Ofensivă; 10) Flaut persan — Una din frumoasele doine românești (2 cuv.); 11) Accesoriu instrumental — Cîntece — Accident muzical; 12) Ascultare... muzicală, în colectiv (pl.) — Slăbește sunetul unui instrument muzical.

VERTICAL: 1) Compozitor român, autorul piesei muzicale „Hora tinereții” — Cîntec de Paul Constantinescu; 2) „În rariștea de lîngă vîi”, „Se-aud piraiele cum curg”, „Dor de răzbunare” etc. (sing.) — A aerisi; 3) Explorator egiptean — Compozitor român, autorul suitei de balet „Cenușăreasa”; 4) Compozitorul cîntecului „Floare roșie” — Cel ce face... muzică! — Stropit; 5) A... citi punctele de pe portativ — ... Barberis, autoarea melodiei „Răvaș”; 7) Zeița scandinavă a medicinei — Flautul lui Pan, zeul păstorilor și al țărănilor, numit de romani fistula sau syrinx; 8) Poemă de Victor Hugo — Măsură, dar nu muzicale; 9) Nota... scriitorului — Notă din gama bisericească; 10) Refrenul cîntecului de leagăn — La diez minor în denumirea alfabetică; 11) „Sonata opus 24 nr. 3 în... major pentru pian” de George Enescu; 12) Termeni din muzică — Abreviație; 13) Pronume — O notă... folositoare! — Editură (presc.); 14) Întrebare — Compuși dintr-o serie de semitonuri; 15) Piesă de concert de Leon Klepper — Pictor român, autorul pinzelor „Masă cu lăutari” și „Chef cu lăutari”; 16) Unul din intervalele muzicale — Poate fi de lemn, fier, ciment, dar și... muzicală.

DIȚIONAR LA ÎNDEMÎNĂ: ANE — EIR — NEI — EMIN.

DEZLEGAREA JOCULUI „SCRIERI” DIN NUMĂRUL TRECUT

ORIZONTAL: 1) Piatra — Gotic; 2) Hîrtie — Papirus; 3) În — Ip — Port — Inc; 4) Ezitare — Dante; 5) Ras — Rond — Ţă; 6) I.S. — Mi — Stoja; 7) Gîtea — Tace — Ton; 8) Le — Orna — Intors; 9) Ingo — Inar — Mc; 10) Fa — Litere — Icar; 11) Iscăli — Ops; 12) Cui — Atena — Sînt; 13) Adua — Ani — Linta; 14) Ară — Desenat.

VERTICAL: 1) Hieroglifică; 2) Pinza — Ie — Asuda; 3) Ir — Ieie — Ciur; 4) Atli — Scoala — Ai; 5) Tipar — Argila; 6) Re — Rom — No — Ţișă; 7) Penița — End; 8) Po — Dia — Ironie; 9) Garda — Cînepa; 10) Opta — Sena — Ie; 11) Tă — Nii — Tri — Sin; 12) Iril — Cio — China; 13) Cuneiformă — Mi; 14) Se — Sanscrită.

Știați că...

... porumbelii călători ating viteza de 1.500 m pe minut? Cu mult înaintea erei noastre, chinezii și egiptenii se foloseau de ei pentru a trimite corespondența și chiar pentru transportul mărfurilor. De pildă, unul din faraonii egipteni a trimis „pe cale aeriană” unui prieten de-al său 1.800 de crește și-au expediat 600 de porumbel, fiecare purtând câte 3 creșe.

... un savant sovietic a reușit ca anumite roiuri de albine - cărora le-a dat să absoarbă o hrană specială - să producă miere ce conține medicamente? Prin procedeul acesta, el a reușit să obțină și feluri de miere pe bază de zahăr din fructe, din legume, pe bază de vitamine și hormoni sintetici și chiar cu conținut de chinină. Procedeul său are o mare importanță practică, prin faptul că boalații pot lua mai ușor și mai plăcut medicamentele și, de asemenea, pentru că medicamentele, se păstrează un timp aproape nelimitat, datorită efectelor antibiote pe care le cunoaștem la miere.

... stenografia, cu ajutorul căreia se poate scrie orice text de cincisprezece ori mai repede decât cu alfabetul obișnuit, a fost inventată cu 63 de ani înaintea erei noastre de Titus Lartius, almatul lui Cicero?

... cu toate că pare neeroștimit, gâșca și rața suportă mai bine frigul decât ursul polar? Majoritatea animalelor suportă maximum 45° sub zero un timp destul de îndelungat. Ursul alb și foca suportă până la -80°. Recordul însă îl deține gâșca și rața, care dau semne de viață chiar și la -100°. Dar la -110° au pierit și ele.

... pestii jefitori ai agriculturii: șoarecii, sobolanii și alte specii de rozătoare prilejuiesc o pierdere de 35.000.000 de tone pe an din stocurile de cereale și orez din lume? Cantitatea aceasta ar ajunge să constituie hrana anuală a 100.000.000 - 200.000.000 de oameni.

... un boabab din Tanganika, în Africa orientală, este considerat cel mai bătrân copac din lume? Vârsta sa este evaluată la 3.000 de ani. Copacul era bătrân atunci când grecii au ocupat Troia.

Se pare că în India, peste 7.000 de persoane s-au odihnit în același timp sub un smochin de 3.000 de ani. Acest pom are aproape 3.000 de ramuri. Arborele era bătrân în epoca campaniei lui Alexandru cel Mare în India.

CINE VREA SĂ CORESPONDEZE CU NOI?

RENÉ NEUTLERS, CITE DES TRIXHES FLEMALLE HOUSE, BELGIA: în limba franceză, despre schimb de cărți poștale și alte obiecte de colecție.

ROMANA FORMALOWNA, FAJSLAWICE, WOJ. LUBLIN, POLONIA: în engleză, germană, rusă și polonă, despre schimb de cărți poștale și alte teme.

PETER KAISER, MEININGEN, BEZIRK SUHL, DRACHENBERGSTR. 3, R.D.G.: în limbile engleză, rusă, esperanto, italiană, franceză, arabă, germană, pe toate temele.

NICOLAS VERA ALVAREZ, CALLE FREIRE 635, SAN BERNARDO, CHILE: în limba spaniolă, pe teme diverse, în special psihologie, economie, politică și datini populare.

TJIO HONG IN, 10, GG. SINGER, BOGOR, JAVA, INDONESIA: în limbile engleză și indoneziană, despre filatelia, muzică, cărți poștale.

SIEGLINDE SCHÖNHERR KARL-MARY-STADT, AUGUSTSBURGERSTR. 390, R.D.G.: în limbile engleză, germană, rusă, despre literatură, fotografie și probleme de literet.

STOJKO DIMITROV, MAHALA VELCEV-SKA, TROJAN, BULGARIA: despre filatelia și schimb de cărți poștale.

AHMED REAZUDDIN, 45/1, URDU ROAD, DACCA, EAST PAKISTAN: în limbile engleză și bengaleză, despre filatelia, fotografie, călătorii.

UDITH BUZAS, CLUJ, STR. 30 DECEMBRIE 1911, ROMANIA: în limbile germană, maghiară, română, engleză și rusă, despre cinematograful, muzică, filatelia.

HANSULRICH ROHDEN, BACK ÜBER PERLEBERG/WESTPRIGNITZ, R.D.G.: în limba germană.

SHUKRI MOHAMED AMIEN, COMBONI SECONDANG SCHOOL, P.O.B. 14, ATBARA, SUDAN: în limbile engleză și arabă.

ERIC PRESTON, C/O 16 PENRITH GROVE, LEEDS 12, YORKSHIRE, ANGLIA: în limba engleză, despre probleme sociale, filozofie, economie, sport, cinematograful.

D.K. RAO, MARTON LANE, TUDSON HIGH SCHOOL, MOULMEIN, BURMA: în limba engleză, despre filatelia.

ANNEMARIE KNOPF, SAALFELD/THÜR, SCHULPLATZ 5, R.D.G.: în limba engleză.

FENIRA MOHAMAD, Me 463, 3-e SECTION, ECOLE DES SOUS-OFFICIERS, LA HANOUBA, TUNISIA: în limba franceză.

STANICA VITALIE, STR. LEONTE FILIPESCU 39, PITESTI, ROMANIA: în limbile rusă, franceză, engleză.

PETER NEUMANN, WIESENAU, BEZ. FRANKFURT/ODER, R.D.G.: în limbile franceză, germană, rusă, despre filatelia, geografie, sport, literatură.

MOHAMMED WASAG KHAN, PYNCE ATR, SHWEBO, BURMA: în limbile arabă, engleză, persană, urdu, hindusă, despre schimb de cărți poștale, cutii de chibrituri.

WONG TONG-TJANG, GG. KLENTJI DALAM 1, DJAKARTA, INDONESIA: în limbile chineză și indoneziană.

FLEMMING BOTKER, ARHUS, WILLEMMAESGADE 44, DANEMARCA: în limbile engleză și germană, despre filatelia.

WOLFGANG HEYDE, DRESDEN N. 23, DIPPELSDORFERSTR. 1, R.D.G.: în limbile germană, franceză și rusă.

CHIRANJI LAL TULSGIAN, 58, RACE COURSE ROAD, INDORE (M.P.), INDIA: în limba engleză, despre filatelia.

SALAH-UD-DIN MIRZA, CARE OF H.G. ACRES & COMPANY LTD, WARSAK COLONY, WEST PAKISTAN: în limba engleză, despre fotografiile, literatură, turism.

URSULA SCHLAG, LÖBAU I. SAA. KALININSTR. 1, R.D.G.: în limba germană.

LUU DINH QUY, 21 THAI PHUEN HANOI, VIETNAM: în limbile franceză, engleză, chineză, rusă, despre filatelia, cărți poștale și reviste.

MINAIL SPREITZER, STR. LAURENTIU CLAUDIAN 10, BUCUREȘTI, RAIONUL 23 AUGUST, ROMANIA: în limbile germană și română, despre filatelia.

SURESH KUMAR SHANTIPERIYOJI, A-LINARAM RD, BARODA, INDIA: în limba engleză, despre filatelia, reviste etc.

FOREIGN CORRESPONDENCE SECTION, SUDANESE YOUTH UNION, P.O.B. 166, ATBARA, SUDAN: în diferite limbi, pe toate temele.

GÜNTHER MENZAL, RATHENOW, FR.-EBERTH-RING 100, R.D.G.: în limbile germană și rusă.

TATSUO IWAMA, NR. 20/1, HANAMECHO, MIZUHO-KU, NAGOYA CITY, AICHI-PREF., JAPONIA: în limba engleză, despre filatelia, cărți poștale etc.

GOLAP, C/O A. BARI, ACCOUNTS BRANCH H/O P.O. COMILLA, OT TIPPERA, EAST PAKISTAN: în limba engleză, despre filatelia etc.

★

CINE DOREȘTE SĂ CORESPONDEZE CU TINERII MAGHIARI?

Aceia dintre cititorii noștri care doresc să corespundă cu tinerii maghiari sînt rugați să scrie citiți în limbile germană, engleză, franceză sau rusă numele lor, adresa, vîrstă, ocupația, preferințele și limbile în care doresc să corespundă, pe adresa următoare: „VILAG IFJUSAGA” (SZERKESTÖSEGE), BUDAPESTA VIII, BLAHA LUIZA TER 1-3, R.P. UNGARĂ.

ARTA POPULARĂ ÎN FILATELIE.

ste rar să găsim o țară care să nu tipărească timbre poștale închinată artei populare. Trimise pe scrisori într-o lungă călătorie prin diverse orașe și țări, timbrele acestea poartă cu ele istorisirea operei creatoare a țării lor de origine, contribuind astfel la cunoașterea culturii din diferite țări.

Numeroși filатели colecționează serii de timbre de artă populară. Ca să-i ajutăm, publicăm astăzi o serie de timbre interesante emise în Uniunea Sovietică. Seria aceasta este compusă din 6 timbre în valoare de 40 kopeici fiecare. Ea este închinată diferitelor meșteșuguri artistice dezvoltate din timpuri vechi într-o anumită regiune sau chiar într-un anumit sat al țării.

Nr. 1. Acest timbru este dedicat unuia din modurile cele mai vechi de pictură artistică din U.R.S.S., executată prin întrebuințarea unor lacuri speciale aplicate pe articole de lemn (case-te). Moștenită din generație în generație, arta aceasta datează de secole întregi în regiunea satului Paleh, de lângă Volga. Timbrul reprezintă desenul unei casele (subiect dintr-un basm popular).

Nr. 2. În împrejurimile Moscovei, sculptura în lemn este tradițională. Timbrul este închinat acestei arte străvechi.

Nr. 3. Într-un sătuleț la 200 km de Moscova se fabrică jucării populare din lemn, vopsite în culori strălucitoare. Jucăriile acestea atrag întotdeauna atenția străinilor. Se pot regăsi în multe țări faimoasele păpuși „Matreciki” (păpușile pot fi introduse una într-alta).

Nr. 4. În nordul Uniunii Sovietice este foarte răspândită sculptura în os, mai ales printre popoarele ciuce, nenețe etc. Obiectele reprezintă adesea animale sau scene de familie.

Nr. 5. Timbrul acesta este închinat femeilor meșteșugare din orașul Vologod (din nordul Rusiei), cunoscute pentru producția lor de dantele fine. Femeile din Vologod și-au prezentat adesea dantelele la expozițiile naționale și internaționale.

Nr. 6. Artă populară din Republica Turkestan — covoarele — există de mii de ani. De aceea opera meșterilor din Turkestan este foarte mult apreciată în lume. Aci s-a fabricat cel mai mare covor din lume: de 192 m².

Sinteti

unui din milioanele de amatori fotografi ca Yu Tien-vei din China și Marianne Püschel din R.D.G., care ne-au trimis aceste două fotografii frumoase? Dacă da, vă interesează și pe voi

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

Care sînt temele? Iată-le:

- 1) Tineretul în viața de toate zilele, la muncă, în orele libere;
- 2) Reportaj despre activitatea organizațiilor de tineret în interesul tineretului, pentru prietenia popoarelor și pentru pace;
- 3) Reportaj fotografic pe o temă liber aleasă din viața tineretului;
- 4) Sportul și turismul la tineri.

PREMII

Premiul I pentru fotografia sau reportajul cel mai bun, indiferent de temă: un superb aparat fotografic și publicarea fotografiilor pe coperta revistei.

CELELALTE PREMII VOR FI DATE PE TEME, SEPARAT

Premiul I: din fiecare temă: pentru cea mai bună fotografie sau cel mai bun reportaj: un aparat fotografic sau un electrofon și publicarea fotografiilor pe coperta revistei.

Premiul II din fiecare temă: o culegere de discuri din diferite țări sau un obiect de artă națională și un abonament gratuit pe un an la „Tineretul lumii”.

Premiul III din fiecare temă: un stilou marca „Parker” și un abonament gratuit pe un an la „Tineretul lumii”.

În afară de aceasta, pentru fiecare temă, cinci dintre cele mai bune fotografii vor căpăta ca premiu de încurajare (mențiune) un abonament gratuit pe un an la „Tineretul lumii”.

Toți câștigătorii vor căpăta și o diplomă din partea revistei „Tineretul lumii”.

Toate fotografiile ce au primit premii și mențiuni vor fi publicate cu numele autorilor. Pînă la sfîrșitul concursului vom publica cele mai bune fotografii pe coperta a II-a.

CONDIȚII TEHNICE

Fotografiile pot fi în culori sau în alb-negru. Ele nu trebuie să depășească dimensiunea de 13 x 18 cm.

Hirtia: lucioasă.

Se va alătura fiecărei fotografii titlul, numele autorului și adresa sa.

Nu se va trimite înapoi nici o fotografie decît dacă se va cere în mod special.

ULTIMUL TERMEN DE TRIMITERE VA FI
1 OCTOMBRIE 1959

Trimiteți fotografiile pe adresa următoare: „Concours de photos”, „Jeunesse du monde”, Benczur-utca nr. 34, Budapesta VI, R. P. Ungară.

EXPLICAȚII LA FOTOGRAFII

- 1) YU TIEN-VEI (CHINA): PRELUDIUL FURTUNII
- 2) MARIANNE PÜSCHEL (R.D.G.): FLORI

